

KAYA ÇİÇEKLERİ

DOĞAN KAYA

VİLAYET YAYINEVİ

KAYA
ÇİÇEKLERİ

Hazırlayan:
Doğın KAYA

Dr. Doğan KAYA

KAYA ÇİÇEKLERİ

I. Baskı: 2010
Genişletilmiş kitap 2019

İstanbul- 2010

Kapak Tasarımı:
Vilâyet kitabevi

Baskı:
Çevik Ofset

*5846 sayılı Fikir ve Sanat Eserleri Kanunu uyarınca
bu kitabın her türlü yayın hakkı yazara mahfuzdur.

Hiçbir şekil ve teknikle kısmen veya tamamen
oğaltılamaz. Kaynak gösterilmek kaydıyla alıntı
yapılabilir.

İÇİNDEKİLER	
AYŞE KAYA	12
HAYATI	13
Aynalar	13
Bulurum	14
Paylaşırım	15
Saymadılar	16
Yakabilsem	18
Ah Dedi	19
Kaçabilirsen	20
Kandırır	21
Sen	22
Daldım da Gittim	23
Beraber	24
Satarım	25
Attı Beni	26
Güliden Habersiz	27
Anne	28
Yollar	30
Yesi Yolunda	32
Keşke	33
Bişkek	34
Teslim Oldu	35
Sonlar içinde	37
Gözlerin- I	38
Gözlerin- II	39
Güzel	40
MAHCUBÎ (DOĞAN KAYA)	
43	
Sırası Değil	47

Eyvah Bize	48
Gazel	49
Gurur	50
Ne Fayda	51
Kara Sevda	52
Sevdiğim	53
Oy Oy	54
Şarkı	55
N'eyleyim	56
İmam Hatip Lisesi	57
Necip Fazıl'a	58
Osmanlı Destan	59
Duy Beni Canım	67
N'olurdu?	68
Gayrı	69
Selâm	70
Ayşe'm	71
Nevruz	72
Dostlar	73
Bıraktım	75
Pişmek istiyorum	76
 CİNASLI MANİLER	 77
 MUAMMALAR*	 85
 MEKTUP ŞİİRLER	 88
Acıyurtlu Mahcubî – Ekinözlü Rahmanî	88
Mahcubî'den Ekinözlü Rahmanî'ye (1)	89
Ekinözlü Rahmanî'den Mahcubî'ye (1)	90
Mahcubî'den Ekinözlü Rahmanî'ye (2)	91
Ekinözlü Rahmanî'den Mahcubî'ye (2)	92
Mahcubî'den Ekinözlü Rahmanî'ye (3)	93

Ekinözlü Rahmanî'den Mahcubî'ye (3)	94
Mahcubî'den Ekinözlü Rahmanî'ye (4)	95
Ekinözlü Rahmanî'den Mahcubî'ye (4)	96
Pervanî'den Mahcubî'ye (1)	98
Mahcubî'nin Pervanî'ye Cevabı (1)	100
Pervanî'den Mahcubî'ye (2)	101
Mahcubî'nin Pervanî'ye Cevabı (2)	102
EK ŞİİRLER:	103
Gözler	103
Dostlara	105
Erene Selâm	106
Yoktur	107
Azərbaycan-Türkiyə Sövdəsi	108
Dertlenme	109
Aklınıza Gelir miydi	110
Tasavvufi Sicilleme	111
Kalmadı	113
Arakan'da	116
Güzel	118
Var Var Var	119
MAZLUMÎ (UĞUR KAYA)	121
HAYATI	123
Gülpembem	126
Olsun	128
Boşa	129
Yalnızım	130
Cumhuriyet Destanı	131

Sizlere	
134	
Atayurtta Yesevi	136
Hüzün Kapladı	137
İTÜ TMDK	138
MEKTUP ŞİİRLER	140
Eserî'den Mazlumî'ye Şiir Mektup	142
Mazlumî'den Eserî'ye Cevap- Mecnun Gibi	143
EK ŞİİRLER:	
144	
Osmanlı Gibi	144
Ah! İstanbul Sen Ne Kadar Güzelsin	146
Eğin	147
Şimdi Her Şey Sil Baştan	149
Ne Dersin	150
Gördünüz Mü Gönüllere Gireni	152
Kutubî (Tevfik Keneş)'Ten Mazlumî'ye-Selâm	154
Mazlumî (Uğur Kaya)'Nin Kutubî'ye Cevabı	
155	
Sevgidir Aşktır	156
Âşık Halil Topçu: KAYA ÇİÇEKLERİ	
158	

AYŞE KAYA

AYŞE KAYA

1956'da Sivas'ta doğmuştur Tevfik ve Türkân Benek'in kızıdır. Sivas'ta Dört Eylül ilkokulu ve Selçuk Ortaokulunu bitirdikten sonra Sivas Merkez ilköğretmen Okuluna girmiş, 1974'te buradan mezun olmuştur. 1976'da Halkbilimci Doğan Kaya ile evlenmiştir. İki kız (Sibel, Zeynep Aslıhan) ve bir oğlu (Tâhâ Tuna) vardır. 1988'de Anadolu Üniversitesi Eğitim Önlisans Programını bitirmiştir. Sivas, Ergani, Aksaray-Ortaköy'de 20 yıl öğretmenlik yaptıktan sonra 1994 yılının Ekim ayında Sivas'ta emekli olmuştur.

Şiir yazmaya ise gençlik çağlarında başlamıştır. Önceleri serbest vezinle şiirler yazmaktayken tamamen heceye yönelmiştir. Şiirleri; *Altıncı Şehir Sivas*, *Koza* ve *Somuncu Baba* dergilerinde yayımlanmıştır. Şiirlerinde konu olarak mistik bir eda hâkim olup mahlas kullanmamıştır.

Gözlem ve deneme yazıları, Sivas'ta yayımlanan *Hayat Ağacı*, *Sultan Şehir*, *Sivas Kültür*, *Söz Şehri* ve *Malatya Hakimiyet Gazetesi*'nde yayımlanmıştır.

Âşık İsmetî'nin divanî şiirlerini ihtiva eden "*Tepedeki Işık*" (2002); içinde 70 orijinal masalın bulunduğu "*Has Bahçenin Gülleri-Sivas Masalları*" (2004) ve biyografik eser olarak hazırladığı "*Ozan Faruk*" (2004) ile "*Halk Şairi Ömer Tombul*" (2005), "*Tıngır Mıngır-Kaynağından Sivas Masalları*" (2020), "*40 Gün 40 Gece-Kaynağından Türk Masalları*" (Serhat Sabri Yılmaz ile birlikte) (2020) adlarında altı kitabı vardır.

AYNALAR

Güzele “Güzel” diyen, gözün ta kendisidir,
Bakıp da “Heyhat!” derim, beni verin aynalar.
Güzele “Güzel” diyen kulun efendisidir,
Yollarıma ışıklar nurlar serin aynalar.

“Acaba ayna nerde?” diye aramaz oldum,
Yüzümü ayna ile ben mi göremez oldum?
Betim benzim sarardı hatır soramaz oldum,
Bana o gençliğimden çiçek derin aynalar.

Bakmak istemem sana, göstermen beni bana,
Yüzündeki cilâya, yazıklar olsun sana,
Senin çerçeven dönsün, elimdeki bastona,
Dokunmayın gönlüme, yaram derin aynalar.

Oyalama beni sen, işte geldim giderim,
Aldın güzelliğimi, beddualar ederim,
Ömrüme kement attın, daha başka ne derim?
Bana değil ellere, tuzak kurun aynalar.

Ufuğa dalar gözüm, hazır esecek yelim,
Artık sıcak bir ele, dokunmuyor bu elim
Şimdi başlar yolculuk haydi artık gidelim,
Bir daha bulursanız hesap sorun aynalar.

Mayıs, 2001

BULURUM

Gülistandan gül istesem
Gül içinde gül bulurum
Hakk'a giden yol istesem
Yol içinde yol bulurum

Utanmaya ar istesem
Benim ile yar istesem
Yer üstüne yer istesem
Mal içinde mal bulurum

Güzel çirkin söz istesem
Beni yakan köz istesem
Avunmaya saz istesem
Tel içinde tel bulurum

Aşık olup aşk istesem
Gönlüm için köşk istesem
Yarim ile meşk istesem
Hal içinde hal bulurum

Mart, 2001

PAYLAŞIRIM

Senin ile bu gönlü
Paylaş de paylaşırım
Otur dizim üstüne
Şöyleş de söyleşirim

Aşk iline varalım
Orda divan kuralım
Aşk kimden soralım
Eyleş de eyleşirim

Yoktur sevdamda hile
İstemem düşme dile
Benim ile benle bile
Uylaş de uylaşırım

Mart, 2001

SAYMADILAR

Aslı ile Leyla oldum
Kuldan bile saymadılar
Çöle düştüm Mecnun oldum
Yoldan bile saymadılar

Yılan oldum yere düze
Bülbül gibi girdim göze
Tuti idim gittim söze
Dilden bile saymadılar

Nilüferdim bittim gölde
Çiğdem çiçek açtım yolda
Sümbül gibi soldum elde
Güliden bile saymadılar

Altın oldum gezdim başta
Mercan olup durdum kaşta
İnci oldum yurdum döşte
Lâ'lden bile saymadılar

Kimden eksik boyum benim
Güliden idi sinem benim
Ağır idi paham benim

Puldan bile saymadılar

Dara çektim ben kendimi
Yıktı benim sel bendimi
Bozmam yine o andımı
Halden bile saymadılar

Mahmut geçti Ali geçti
Abdal geçti veli geçti
Bir akılsız deli geçti
Elden bile saymadılar

Mart, 2001

YAKABİLSEM

Gönül dağıma indi yine sisler bulutlar
Başım göğe kaldırıp güneşe bakabilsem
Yine bahara kaldı suya düştü umutlar
Coşup da ırmak gibi bendimi yıkabilsem

Kararır bulanırım gam üstüne gam bana
Derdimi anlatamam sitem ederim sana
Mutlak hüküm O'nundur gönderirim ben O'na
Sabır ile her daim derinden akabilsem

Çıktım yokuş yukarı aşağı inemem ki
Bilenlerin yolundan geriye dönemem ki
Kandil içre fitilim yanıp da sönemem ki
Ateşe pervaneyim bedeni yakabilsem

Çaresizlik içinde hep düşünür dururum
Durmakla bitse yeter için için eririm
Bir türlü uslanmayan başım taşa vururum
Bana verene satıp içinden çıkabilsem

Nisan, 2001

AH DEDİ

Dostlar pazarına bir tezgah açtım
Duyan duydu duymayan da “Yuh!” dedi
Lâl, ü gevher ile mercanlar saçtım
Gören gördü görmeyen de “Tüh!” dedi

Pazara uğrayan baktı malıma
Beyaza yeşile hele alıma
Benden gizli dudak büküp halıma
Gülen güldü gülmeyen de “Vah!” dedi

Bu meydanda düşünmedim arımı
İllâ bir de zarar ile kârımı
Yarım ile çalıp aşkın tarını
Çalan çaldı çalmıyan da “Ah!” dedi

Mart, 2001

KAÇABİLİRSEN

Güzelleri gördüm suyun başında
Kaçamadım sen kaç kaçabilirsen
En büyüğü dersin on beş yaşında
Seçemedim sen seç seçebilirsen

Biri vardı ceylan gibi avladım
Yüreğime ateş bastım dağladım
Ardı sıra için için ağladım
Geçemedim sen geç geçebilirsen

Bir kez olsun baksa benim gözüme
Sözüm geçmez yürekteki közüme
Kapandı kapılar arsız yüzüme
Açamadım sen aç açabilirsen

Mart, 2001

KANDIRIR

Dostun dosta bakışı
Beni yakar yandırır
O sözlerin akışı
Dile kanar kandırır

Arada bir gelse de
Sevda sazın çalsa da
Nazı pozu olsa da
Hep başımı döndürür

Nazar boncuk taktığım
Gözüm gibi baktığım
Türlü türlü yaktığım
Ateşimi söndürür

Mart, 2001

SEN

Unutmuştum seni karşıma çıktın
Sapladın yüreğe ok gibi bakış
Yağmur suyu gibi içime aktın
Ben de anlamadım o nasıl akış

Ne olur cevap ver sıkma yüreğim
Senin o bakışın benim durağım
Susuz kalmış fesleğenden kurağım
Kupkuru kurudum bu nasıl yakış

Bakmaktan başka şey bilmez misin sen
Akan göz yaşımı silmez misin sen
Bana baka baka doymaz mısın sen
Yaradana kurban bu nasıl nakış

Mart, 2001

DALDIM DA GİTTİM

Bir bakış vardı ki bakıştan öte
Bana değil sanki dünyaya yete
Az kaldı başımdan akıllar yite
O gözler peşine daldım da gittim

Sıcacık ellerin içimi dağlar
Ruhumda binlerce sevdalar ağlar
Sevdamı sevdana ellerin bağlar
Ellerin içinde kaldım da gittim

Duygu mu sevda mı aşk mı bilemem
Bu rüyaya ben bir isim bulamam
Gerçeği göremem sensiz olamam
Serimi hülyaya saldım da gittim

Gide gide ben yolumu şaşırdım
Beni değil onu dağlar aşırdım
Suyu değil deryaları taşırdım
Boyumun ölçüsün aldım da gittim

Mart, 2001

BERABER

Yüreğin benimdir yüreğim senin
Senin her dileğin dileğim benim
Eşim ile bükülmez bileğim benim
Aynı yolda yürür isek beraber

Sakin durursam da ateşim korum
Kaçırma gözünü gözüne sorum
Gözümdeki nursun gözünde nurum
İkimiz de görür isek beraber

Avcı vurdu karalıyım ağlıyım
Ne yazık ki ayağımdan bağıyım
Senin ile bu cihanda eğliyim
Karışıp da erir isek beraber

Bu dünyanın çoğu değil azıyım
Güzellerin cilvesiyim nazıyım
Senin ile bir ömüre razıyım
Aşkımızı korur isek berabeer

Nisan, 2001

SATARIM

Gülistandan gül dererim
Gül satarım BİR alırım
Bedestana mal sererim
Mal satarım BİR alırım

İster isem ulaşırım
Bu sevdaya bulaşırım
Pazar pazar dolaşırım
Kul satarım BİR alırım

Altınım var derya deniz
Mercan değil incideniz
Feda olsun isterseniz
Pul satarım BİR alırım

Çoğu değil ister azı
Gamlanırım bazı bazı
Çalamam ki ben bu sazı
Tel satarım BİR alırım

Nisan, 2001

ATTI BENİ

Yine şaştım yanıldım gönül ona döndü yine
Basacaktım bağıma elden ele attı beni
Göz görmez akıl ermez ateş olur yanar sine
Aşkın tadın beklerken zehirine kattı beni

Sevdalar yalan mı ki inanmadım orda durdum
Sevenler kim seven kim anlamadan sırra erdim
Değmeyene değer mi düşünmeden gönül
verdim
Darılmadım yine ona köle diye sattı beni

Uğraştın da ne oldu gönül yine pes dedin
Bırak sevda peşini rüzgâr gibi es dedin
Bu senin işin değil bunu burda kes dedin
Çabaların boşuna yine pişman etti beni

Mayıs, 2001

GÜLDEN HABERSİZ

Faniden buraya yola çıkmışım
Geliyorum işte yoldan habersiz
Meğer gelir iken gül de dikmişim
Bahçeden habersiz daldan habersiz

Düşündüm kendimi durmadan beni
Aklıma getirmem kimseyi seni
Bu da her faninin bir garip yanı
Kendimden habersiz elden habersiz

Yolculuk sürerken bu garip handa
Belirir içimde sevda o anda
Aşık ile maşuk bir olur canda
Canandan habersiz kuldan habersiz

Hamlık da bizdedir pişkinlik bizde
Uğruna yandığım “BİR” kalır sözde
Yana yana yandım tutuştum közde
Narımdan habersiz külden habersiz

Mayıs, 2001

ANNE

Kendimi bildim de seni bilmedim
Pişmedik taşmadık aş mıydın anne
Senden sonra bir gün yaşım silmedim
Kırpığım ucunda yaş mıydın anne

Çileler sıkıntı yoldaşın oldu
Ömrüne her zaman kahırlar doldu
Henüz açan gülün çok çabuk soldu
Dört mevsim bitmeyen kış mıydın anne

Kaf Dağı'nda idin yere inmedin
Masalda yaşadın bize kanmadın
Yalvarsak da yine geri dönmedin
Hüma mı Anka'mı kuş muydun anne

Kendini her zaman attın en öne
Meyilin yok idi şöhrete üne
İyilik yaparken bakmadın düne
Meleğe periye eş miydin anne

Kimbilir ne kadar hayaller kurdun
Umudun yerine dertleri sardın
Hayatın yükünü çektin de durdun
Sabır tesbihinde taş mıydın anne

Analar içinde daim baş idin
Sütünle içimi dışımı yudun
Sonunda beni de anasız kodun
Gördüğüm en güzel düş müydün anne

17 Ocak 2002

YOLLAR

Yaradan'ın emri rahmeti ile
Anamın rahminde bitirin yollar
Dokuz ay yolculuk zahmeti ile
Ölümlü dünyaya getirin yollar

Bu hana o meşhur kapıdan girdim
Türlü insan türlü mahlûkat gördüm
Dünya hayatının sonuna erdim
Evvelden ahire götürün yollar

Vakit tamam olur ecel gelirse
Şehadet çekmeye zaman kalırsa
Mübarek Azrail canım alırsa
Ömrümü sonuna yetirin yollar

Her kim yursa yusun aybım görmesin
“Neden” “Niçin” diye soru sormasın
Atım yüğrük olsun adam yormasın

Varıp mezarıma yatırın yollar

Münker ile Nekir yanıma gelsin
Sorusunu sorsun cevabın alsın
Cesedim mezarda öylece kalsın
Kıyamete kadar oturun yollar

Kıyamet kopanda şaşırma beni
Bir uçtan bir uca aşırma beni
Sırat köprüsünden düşürme beri
Rabb'imın nurunda yitirin yollar

10 Haziran 2003

YESİ YOLUNDA

Görmekti duymaktı muradım seni
Hayâl gerçek oldu Yesi yolunda
Gördüm de bildim de anladım seni
Gözüm yaşı seldi Yesi yolunda

Işıklı yurduna yanına geldim
Yolunun yapının hayranı oldum
“Zavallı” “Bîçare” adını aldım
Madde cüce kaldı Yesi yolunda

Düşündüm âlemi Bektaş Veli’ni
Yerdeki gökteki cümle kulunu
Uzattım elimi uzat elini
Mânâ dize geldi Yesi yolunda

Bişkek, 9 Mayıs 2003

KEŞKE

Karlı dağlar gibi yücelerdesin
Düzlüğe engine inseydin keşke
Dilimde sözümde hecelerdesin
Sen de benim adım ansaydın keşke

Gönül sarayımda kalmaz mısın sen
Yaramın merhemi olmaz mısın sen
Diz çöksem yalvarsam gelmez misin sen
Tertemiz sevgime kansaydın keşke

Ruhum aşkın ile dolup da taşı
Bendeki sevdalar deryayı aştı
Dert miydi aşk mıydı bu nasıl işti
Benimle ateşe yansaydın keşke

Sabırım tükendi geldim sonuna
Ettiğin cefalar kalsın yanına
Gözlerim yol çeker mezar yönüne
Ölmeden sevgini sunsaydın keşke

Bişkek, Nisan, 2003

BIŞKEK

İçimi dışımı sıkıntı bastı
Elimi kolumu bağladın Bişkek
Yurdumdan hasretin rüzgârı esti
Gurbet ateşiyle dağladın Bişkek

Ala, Too'un ile yolumu kestin
“Zalim” levhasını yakana astın
Herkese mi yoksa bana mı kastın
Bir sevda uğruna eğledin Bişkek

Gül açtı yeşile boyandı etraf
Yine de gözümde hüzün her taraf
Saklama da hadi et be itiraf
Sen de benim ile ağladın Bişkek

Bişkek, Nisan, 2003

TESLİM OLDU*

Kış da bitti bahar erdi
Haller düşe teslim oldu
 Umutları ayaz vurdu
Güller kışa teslim oldu

Gitti çalan geldi alan
 Hüsrân oldu bize kalan
 Dualar da oldu talan
Eller boşa teslim oldu

Saymadılar ölümümüzü
 Bağladılar kolumuzu
 Şaşırttılar yolumuzu
Yollar taşa teslim oldu

Ne söyledi neler etti
 Varı yoğu hepsi bitti
 Umut vardı o da yitti
Filler kuşa teslim oldu

* Şiirin ayağı çift kafiyelidir.

Hakk'a âyân ahvalimiz
Neye döndü şu halimiz
Sustu yazık bu dilimiz
Diller *dîşe* teslim oldu

Soğuk hüznün kış kıyamet
Suçlu bul da et şikâyet
Umut sende ey adalet
Kullar *baş*a teslim oldu

Bişkek, Nisan, 2003

SONLAR İÇİNDE

Dostun hanesini ziyaret ettim
Zaman durdu sanki anlar içinde
Varımı yoğumu hepten kaybettim
Canıma can sundu canlar içinde

Bir mahmur nazarla yüzüme baktı
Bir değil bin bir tahtımı yıktı
Aşkın ateşiyle sinemi yaktı
Kaldı tenim canım kanlar içinde

Dilin büyüsümü dildeki sözler
Âşık olan her daim seheri gözler
Her geceyi mutlak bir sabah izler
Gözüm açıp kaldım sonlar içinde

GÖZLERİN- I

Bir kere bakarsam daha kaçamam
Gönülden gönüle akar gözlerin
Kırpık kıpırdamaz kaşlar oynamaz
Derinden derine bakar gözlerin

Bir çift mühür olmuş rengi karadır
Değdiği her nokta onmaz yaradır
Yaralar tenimde sıra sıradır
Vuslat tohumunu eker gözlerin

Mansur gibi beni çekiyor dara
Aşık, ı bülbül gibi düşüyor zara
Pervane misali dönüyor nara
Sanki ateş kor da yakar gözlerin

Oynaşır gülüşür binbir naz ile
Yüzümde gözümde her bir iz ile
Eda ile cilve ile poz ile
Sevdanın resmini çeker gözlerin

2 Nisan 2005

GÖZLERİN- II

Gözünde çok zaman fitne kaynaşır
Bakarsam düşürür tora gözlerin
Kara gözlerinde sevda oynasır
Getirir fikrimi zora gözlerin

Bu güzel aldanır gözüne baksa
Kavl, ü kararını bir kere yıksa
Çakmak olmuş gözler ateşi yaksa
Elbette yetirir zora gözlerin

“Velâ havle velâ kuvvete” çeksem
Gönlümün kafesin dibinden söksem
“Evet” manasına gözüne baksam
Bütün yasakları kıra gözlerin

Yeter hadi n’olur gelme üstüme
Bildirme beni sen eşe dostuma
Bedene ruhuma cana kastıma
Başımda estirir bora gözlerin

15 Mayıs 2006

GÜZEL

Geçip gider uzun günler
N'ola halden bilsen güzel
Şu gönlüme düştün yine
Canıma can olsan güzel

Yollar gibi hep uzarım
Yâr okurum yâr yazarım
Senden umut zor üzerim
Lutfeyleyip gelsen güzel

Söyleyemem değil yeri
Âşık olan gelsin beri
Andım vardır dönmem geri
Gayrı karar kılsan güzel

Yeter artık cana yetti
Sona geldik ömür bitti
Bu kul fazla sabır etti
Artık vuslat olsun güzel

2008

MAHCUBÎ (DOĞAN KAYA)

MAHCUBÎ (DOĞAN KAYA)

1952 Mayıs'ında Sivas'ın Acıyurt köyünde doğdu. Sivas'ta Dört Eylül ilkokulu, Atatürk Ortaokulu ve Sivas Lisesi'ni bitirdikten sonra, İstanbul Üniversitesi Edebiyat Fakültesi Türk Dili ve Edebiyatı Bölümü'ne girdi (1970). 1974'te bu bölümden mezun oldu. Anadolu'nun muhtelif liselerinde sekiz yıl öğretmenlik yaptı. Askerlik hizmetini yedek subay olarak Kırklareli'nin Vize ilçesinde yerine getirdi. 1983'te Cumhuriyet Üniversitesi'ne Halk Edebiyatı Uzmanı olarak girdi. 1988'de C. Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde yüksek lisansını, 1991'de G.Ü. Sosyal Bilimler Enstitüsü'nde doktorasını yaptı. 34 yıl Cumhuriyet Üniversitesi'nde öğretim üyesi olarak çalıştı. 8 Ocak 2018 günü Cumhuriyet Üniversitesi'nde öğretim üyesi iken emekli oldu. Halen Sivas'ta yaşamaktadır.

2002-2003 öğretim yılında Bışkek'te Kırgızistan-Türkiye Manas Üniversitesi Türkoloji Bölümü'nde öğretim üyesi olarak çalıştı. İLESAM, Türkiye Yazarlar Birliği ve Folklor Araştırmaları Kurumu üyesidir. Yazar-şair Ayşe Benek Kaya ile evli olan Kaya'nın Sibel, Zeynep Aslıhan ve Tâhâ Tuna adında üç çocuğu vardır.

Kaya, yayın hayatına 1972 yılında Türk Folklor Araştırmaları (İstanbul) dergisinde başladı. 1984'ten itibaren alanı ile ilgili olarak 140'tan fazla millî ve milletlerarası kongre ve bilgi şölenine katıldı. 205

lisans, 27 tane de yüksek lisans tezi yönetti. Âşık edebiyatı ile ilgili dokuz kitaba takdim yazısı yazdı. Âşık tarzında şiirler yazdı ve bu şiirlerin çoğunda *Mahcubî* mahlasını kullandı. Ayrıca Atatürk Kültür Merkezi'nin hazırladığı Türk Dünyası Edebiyatçıları Ansiklopedisi'ne, Türk Dünyası Edebiyatı Tarihi'ne ve Edebiyat Kavramları ve Terimleri Ansiklopedik Sözlüğü'ne yüzden fazla ansiklopedi maddesi yazdı.

Bugüne kadar Türk Halkbilim ve Türk Halk Edebiyatı konularında 316 makalesi ve 58 kitabı yayımlandı. Çalışmalarından dolayı muhtelif yıllarda çeşitli kurum ve kuruluşlardan 9 ödül aldı.

Aldığı ödüller şunlardır:

1. 1991 yılında Folklor Araştırmaları Kurumu tarafından, "İhsan Hınçer Türk Folkloruna Hizmet Ödülü-91"
2. 2001 yılında Motif Halk Oyunları Eğitim Derneği Gençlik Kulübü tarafından "Halkbilimi Araştırma ve Hizmet Ödülü",
3. 2006'da Kayseri Sağlık Eğitim Enstitüsünce verilen "2006 Türklük Bilimine Hizmet Ödülü",
4. 2008'de de Şarkışla Âşık Veysel Halk Kültürü Araştırma, Uygulama ve Dokümantasyon Merkezi tarafından "Âşık Veysel Halk Kültürüne Katkı Ödülü"nü aldı.
5. 2010 Osmaniye Folklor Araştırma Derneği tarafından verilen Türk Kültürüne Hizmet Ödülü ve nihayet

6. 9 Nisan 2011 günü Sivas Hizmet Vakfı tarafından verilen Sivas Folkloruna Hizmet Ödülü,
7. 17 Haziran 2012 günü Kars Belediyesi Dede Korkut Ödülü,
8. 10 Aralık 2016 Halk Kùltürlerini Araştırma Derneği (HKAK), Türk Halk Kùltürüne Hizmet Ödülü,
9. 19 şubat 2017 TROYA Folklor Araştırmaları Derneği, Pertev Naili Boratav-Halkbilim Ödülünü aldı.

Yayımlanan kitapları şunlardır:

Âşık İsmetî (1984), **Ruhsatî'nin Uğru ile Kadı Hikâyesi** (1985, 2009), **Şairnameler** (1990, 2009), **Âşık Ruhsatî Bibliyografyası** (1992), **Mahmut ile Nigâr Hikâyesi Üzerine Karşılaştırmalı Bir Araştırma** (1993), **Âşık Minhacî** (1994, 2006), **Sivas'ta Âşıklık Geleneği ve Âşık Ruhsatî** (1994), **Âşık Sefil Selimî-Çobanın Can Pınarı** (1996), **Âşık Zakirî** (1996), **Sızırılı Âşık Hasan (Coşarî)**, (1997), **Acıyurtlu Halk Şairleri** (1999), **Anonim Halk Şiiri** (1999), **Âşık Ruhsatî** (1994, 1999, 2005, 2008, 2009, 2010), **Halk Hikâyeleri-1** (M. Sabri Koz ile birlikte), (2000), **Âşık Edebiyatı Araştırmaları** (2000), **Folklorumuzda Beddua Söyleme Geleneği ve Türk Halk Şiirinde Beddualar** (2001), **Bir Dastan Kehramanı Mehrali Bey** (2001), **Sivas'ta Bıçakçılık** (Uğur Mesçi ile birlikte), (2002), **Çamşık Ozanları** (2002), **Halkbilim Araştırmaları** (2002), **Âşık Edebiyatına Giriş** (2003), **Yaşnameler** (2004), **Âşık Veysel** (2004), **Âşık Talibi Coşkun** (2005, 2013), **Âşıkların Diliyle Sivas** (2006), **Ansiklopedik Türk**

Halk Edebiyatı Terimleri Sözlüğü (2007, 2010), **Sivas Halk Şairleri** (5 Cilt, 2009). **Âşık Şenlik'in Salman Bey ile Turnateli Hanım Hikâyesi** (2009, 2013), **Âşık Şenlik'in Sevdakâr ile Gülenaz Hanım Hikâyesi** (2009, 2013), **Şarkışlalı Âgâhî** (2009), **Yunus Emre ve Seçme Beyitler** (2009), **Kaya Çiçekleri** (Şiir kitabı, 2010), **Sivas Halk Oyunları Halk Oyuncuları Davul ve Zurna Sanatçıları** (2011), **Sözlük Destanlar** (2011), **Çöm Çöm Çömbelek-Sivas Çocuk Oyunları** (2011), **Âşık Şenlik'in Lâtif Şah ile Mihriban Sultan Hikâyesi** (2012), **Sivas'ta Yatırlar ve Ziyaret Yerleri** (2012), **Kırgız Destanları** (2015), **Gelenekten Geleceğe Sivas'ta Müzik** (2017), **Köroğlu ve Tokat Çamlıbel** (2018), **Âşık Dierdimend Ana** (Serhat Sabri Yılmaz ile birlikti) (2019), **Şiir Vadisinde Altınay** (2019), **İnanç Kültürümüzde ve Âşık Edebiyatında "Aşk Olsun"** (2019), **İnanç Kültürümüzde ve Âşık Edebiyatında "Ayetlemeler"** (2019), **Sivaslı Âşıkların Kıbrıs Konulu Şiirleri** (2019), **Âşık Edebiyatında Satranç** (2019), **Âşık Şiirinde Sicilleme** (2019), **Âşık Edebiyatında Esnaf ve İş Destanları** (2019), **Esmehan** (2020), **Tahir ile Zühre** (2020), **Yaralı Mahmut ile Mahbub Hanım** (2020), **Türkülerdeki Yanlışlıklar** (2020), **Ali Rıza Öge'nin Şiirler Mecmuası** (2020), **Hikâyet-i Duhter-i Şeyh Abdullâh Basravî ve Kadı-yı Basra** (2020).

SIRASI DEĞİL

Mazinle kendini avutup durma
Geride kalmanın sırası değil
Hainle bir olup hayeller kurma
Hayale dalmanın sırası değil

Türlü safsataya inanıp kandın
Kötü yola saptın çabuk aldandın
Onlar ne yaparsa ona dadandın
Modayı almanın sırası değil

MAHCUBÎ'nin derdi başka bir derttir
Türkleri sorarsan hepsi de merttir
İmansız olanın yüreği serttir
Pavyona dolmanın sırası değil

17 Şubat 1969

EYVAH BİZE

Yine senlik benlik alıp yürüdü
Eyvah bize yazık bize vah bize
Bir zamanlar edep haya var idi
Eyvah bize yazık bize vah bize

Bilmem kimden ümit bekler bu millet
Vurup dövüp sövmek sanki marifet
Ne inanç var ne saygı ve ne iffet
Eyvah bize yazık bize vah bize

Utandırma Türk'sen şehit atanı
Değerlendir boşa geçen zamanı
Gözler görmez oldu gerçek düşmanı
Eyvah bize yazık bize vah bize

Biçarenin bulunmaz bir hamisi
Kimi güler oynar ağlar kimisi
Müslüman'ın boş kalıyor camisi
Eyvah bize yazık bize vah bize

21 Haziran 1969

Gazel

_ . _ _ / _ . _ _ / _ . _ _ / _ . _

Hasta oldum halsizim zulmetme handânım acı
Hasretinden gamlıyım ay yüzlü rıdvânım acı

Nazlı yâr dîvâne ettin sen akıllıyken beni
Vasf olunmaz dilrubasın gitme hayrânım acı

Cilve yapıp kaçma benden zor imiş derdin meğer
Mübtelâ ettin beni derdine sultânım acı

Derde düştüm bir tebessüm et de derman bulayım
Çektiğim bu ıstırap çok oldu cânânım acı

Mey içip mest oldu MAHCUBÎ'n vefâ etsen n'ola
Bak zebun kaldım senin yanında sûzânım acı

6 Ekim 1969

GURUR

Allah'ıma şükrolsun beni bir Türk yaratmış
İman vermiş kalbime içine sevgi katmış
Zevk alırım cihattan gönlüm bununla tatmış
Öldürürüm ölürüm yurdumu güldürürüm

Ne isterim dünyada bu imanla coşarken
Taparım Allah'ıma hak yolunda koşarken
Kırılsam da eğilmem düşman buna şaşarken
Eğseler de başımı hınç ile kaldırırım

Türk ve islâm uğrunda feda olsun bu başım
Yükselmezse vatanım asla dinmez gözyaşım
Mahcubî'yim ezelden imanlı vatandaşım
Nerde bir düşman görsem haddini bildiririm

2 Kasım 1969

NE FAYDA

Nice yıllar yârin peşinden koştum
Yar kadrimi bildi amma ne fayda
Boynu bükük bir köşede mahzunken
Gelip kapım çaldı amma ne fayda

Bilirim yıllardır yüzüm gülmedi
Hayattan alacak zevkim kalmadı
Yalvarsam da yar yanıma gelmedi
Yıllar sonra geldi amma ne fayda

Ağardı saçlarım büküldü belim
İstesem nafile çalmıyor telim
Yalvara yakara lal oldu dilim
MAHCUB yârdan yıldı amma ne fayda

6 Ekim 1970

KARA SEVDA

Âşıkları deli eder
Kara sevda kara sevda
İşte oldum bir derbeder
Kara sevda kara sevda

Gülem dedim gülemedim
Yardan murat alamadım
Senden vefa bulamadım
Kara sevda kara sevda

Çile çektim benzim soldu
Dertlerime sebep oldu
Gide gele beni buldu
Kara sevda kara sevda

Hislerimi anlatamam
Bu gönlümü avutamam
İstesem de unutamam
Kara sevda kara sevda

Yar unuttur halim sormaz
Seven muradına ermez
MAHCUBÎ'ye aman vermez
Kara sevda kara sevda

24 Ekim 1970

SEVDİĞİM

kara kaşlı kara gözlü sevdiğim
sana gelsem beni kabul eden mi
Koyun olup mekanında yayılsam
Lutfedip de gözücüyle güden mi

Bu kadar çileye dayanır mı can
Tükendi takatım kalmadı derman
Sevdiğim verseler katlime ferman
Bir kez olsun âşıkını tutan mı

Nere gitsen yar peşinden gelirim
MAHCUBİ'yim arar seni bulurum
Yar yar diye yar yolunda ölürüm
Toprağıma gözyaşını katan mı

11 Aralık 1970

OY OY

“Oy” diyerek çıktım gurbet eline
Gurbetlik belimi büküyor oy oy
Dertli âşık vurma sazın teline
Çağlayıp gözyaşım akıyor oy oy

Dertlerim yüzünden oldum ben gafil
Ceket almak için bulamam kefil
Gezerim sokakta mahcup ve sefil
Yoksulluk bağrımı yakıyor oy oy

Yüreğim soğutmaz ne buz ne de kar
Kimseler bulamaz derdime deffar
Bunca dert elinden kalmışım naçar
Doğrulamak istesem yıkıyor oy oy

Neşeli günüm yok ağlarım her an
Arasam nafile bulamam derman
MAHCUBÎ sus artık yeter bu efgan
Gözün yağmur gibi döküyor oy oy

11 Ocak 1971

ŞARKI

Kalbimde sen varsın gözde hayalin
Söyle ciğer-parem nedir melâlin
Bana elem veren o mahcub halin
Söyle ciğer-parem nedir melâlin

Görenler sanmasın yaptığını naz
Yüzünde tebessüm neden böyle az
Akıtma gözyaşın neş'elen biraz
Söyle ciğer-parem nedir melâlin

16 Nisan 1972

N'EYLEYİM

Şu fani dünyada en güzel çağım
Yıldız gibi aktı geçti n'eyleyim
Zalim felek aman vermez bir türlü
Doğrulmadan yıktı geçti n'eyleyim

Bizim elde soğuk olur kış olur
Güzeller adama yaman eş olur
Soluk yüzde melul gözde yaş olur
İflahımı söktü geçti n'eyleyim

Deli gönlü bir esmere bağladım
Bir sel gibi coşup coşup çaladım
Gelip gidip o yâr için ağladım
Bir el olup baktı geçti n'eyleyim

MAHCUBÎ dertlerin yücedir yüce
Garip bülbül gibi coştun iyice
Gzyaşın durmuyor gündüz ve gece
Kara bağrım yaktı geçti n'eyleyim

23 Ocak 1979

İMAM HATİP LİSESİ

Sonsuzluğa bir abide gibidir
Türkiye’nde İmam-Hatip Lisesi
Yetiştirir ehl-i iman ordusu
Türkiye’nde İmam-Hatip Lisesi

Körpe dimağları erdirir nura
Aşk ile her daim hazırdır Sûr’a
Gönülleri kavuşturur sürura
Türkiye’nde İmam-Hatip Lisesi

Düsturu ilimdir, hakiki mürşit
Oku burda tefsir tecvit akait
Yetiştirir serdengeçti mücahit
Türkiye’nde İmam-Hatip Lisesi

İman Kur’an kulluk hedefi elbet
Hedef birlik hedef sevgi hidayet
Nesilden nesile devreder nöbet
Türkiye’nde İmam-Hatip Lisesi

Bakırköy, 23. 11. 1983

NECİP FAZİL'A

Taliplere bir sığınak gibiydin
Gönüllerde kutlu sancak gibiydin
Bakıyordun ümitlerle yarına
Sonbaharda yeşil yaprak gibiydin

24 Ekim 1983

İstanbul-izmit, saat: 22.30

OSMANLI DESTANI*

Tarihten güldeste sunmak dilerken
Aklıma **Osmanlı** geldi bir zaman
insanlık kendine yol bulamazken
Ecdadın set yıkan seldi bir zaman

Ne güzel söylemiş **şeyh Edebalı**
Âleme uzandı çınarın kolu
Ertuğrul soyundan Devlet-i Âlî
Namını cihana saldı bir zaman

Nizam-ı âleme koştu atları
Bu uğurda geçti hep hayatları
Bitince cihanda zulüm otları
Osmanoğulları yoldu bir zaman

Teşkilat-ı devlet geçince ele
İmanla oturdu sağlam temele
Türk-İslâm devleti **Osman Bey** ile
Özünü özünde buldu bir zaman

* Destan, Doğan Kaya, Celalettin Kurt, Nabi İnam'ın müşterek şiiridir. Yıldırım Bayezid-IV Mehmet Dönemi (7.-19. dörtlükler) Doğan Kaya tarafından yazılmıştır.

Türk ruhunu **Orhan Gazi** özüyle
 Birleştirdi dört bin yıllık maziyle
 Fetihleri, onca adsız gaziyle
 Kazanarak küfrü sildi bir zaman

Sultan Murad'ımın imanı surdu
 Gazi erlerine cihat buyurdu
 Evvelâ hedefi Frenk-Tekfur'du
 Aşk ile kılıcın çaldı bir zaman

Yıldırım Bayezit büyük hükümdar
 Dünyayı küffara ediyordu dar
 Timur'a yeniliş oldu ona ar
 Kahrından zindanda öldü bir zaman

Türk olan kendini Türklüğe adar
 Fetret ile kâfir sevinci tadar
Bayezit'in oğlu **Mehmed**'e kadar
 Anadolu kandan göldü bir zaman

Kayı boyu ne de yaman boy idi
 Hünkâr **Murat** basiretli bey idi
 Yaşlanmıştı **Fatih Mehmet** toy idi
 Vakit geldi sultan oldu bir zaman

Denize at sürüp ufka bakınca
 Zafer için dört bir yana akınca
Akşemseddin Hak'tan ılık yakınca
 Kalbe fetih aşkı doldu bir zaman

İstanbul denilen o güzel diyar
 En sonunda biz Türklere oldu yar
 Peygamber'in müjde verdiği serdar
 Çağa mühür vuran eldi bir zaman

İkinci Bayezit bilmezdi ki kem
 Eza cefa ile sürmüş idi dem
Fatih'in evladı o talihsiz **Cem**
 Diyar-ı gurbette soldu bir zaman

Yavuz Sultan Selim Han'ın otağı
 Nice devletlerin söndü چراغی
 Destanlar yaratan Türk'ün atağı
 Cihana velvele saldı bir zaman

Peygamber sevgisi kalbe dolunca
 Korkudan küffarın benzi solunca
Yavuz Sultan Selim başta olunca
 Türk-islâm'a kanat koldu bir zaman

Kanuni Süleyman kutlu devletin
 Güçlü kıldı gösterip de savletin
 Zaferlerle şahlandırdı milletin
 Küffar **Barbaros**'tan yıldırı bir zaman

Viyana aşkıyla yanardı özü
 Üç kıtada geçer kanundu sözü
 Doğusu Batısı bütün yeryüzü
Sultan Süleyman'a kuldu bir zaman

Rehber oldu Kur'an sarıldık dine
 Görmedi kâfiri Mekke Medine
Sarı Selim ferman etti kendine
 Lalası Kıbrıs'ta yeldi bir zaman

Üçüncü Murad'ın dirayeti az
 Türedi Sarayda bir sürü dilbaz
 Bozulunca düzen devlette biraz
 Her türlü entrika boldu bir zaman

Kaniye bir küçük lokmadır dendi
Tiryaki düşmanı aklıyla yendi
Üçüncü Mehmet Han çok çekingendi
 Dağlar Celali'ye kaldı bir zaman

Bir zamanlar cengi, sultan ederken
 Kalkmadılar sonra şafak sökerken
Mehmet, Mustafalar, Ahmetler derken
 Hazan mevsimi de geldi bir zaman

Rahmetle analım Hünkâr **Ahmed**'i
 Yaptırdı çekerek türlü zahmeti
 Altı minareli Sultan Ahmed'i
 Gâvur, Mavi Cami bildi bir zaman

Misk diye namertler zambağı koksun
 Zayıflıkta öze hançeri soksun
Birinci Mustafa aklından yoksun
 Zindanlarda solan güldü bir zaman

Genç Osman gayretli bir yiğit iken
Kalbinin içine sokuldu diken
Bir melundu ipi boynuna çeken
Münafıklar bizi böldü bir zaman

Zor oldu dirilmek çekildi çile
Sakalına tarak vurulan ile
Dördüncü Murat Bağdat'ı bile
Allah Allah dedi aldı bir zaman

Dördüncü Murad'ın atı yüğrüttü
Revan'da Bağdat'ta düşman çürüttü
Tebdil_i kıyafet halka görüttü
Üstündeki çuha çuldu bir zaman

Sultan İbrahim'in kötüydü bahtı
Her gecenin sonu elbet sabahtı
Ağzından dökülen bir acı ahtı
Dost eller kalbini deldi bir zaman

Avcı Mehmet omuzunda yayla ok
Eğlenceden başka düşüncesi yok
Sarayda dilbazlar cariyeler çok
Gönüller sefaya daldı bir zaman

İkinci Süleyman tatlı bir sestü
Devletin başında çok kısa esti
Onarıldı **Fazıl Vezir**le testi
Semendire Türk'e maldı bir zaman

Azametli günler bak daha düdü
 Gün geldi Türklüğün haşmeti söndü
 Kısa saltanatlar oyuna döndü
 Sultanlar meyvesiz daldı bir zaman

Enrika çoğaldı huzurlar kaçtı
 Çapulcular azdı belâlar saçtı
Mahmut Han Sancağ-ı Şerif'i açtı
 Ordu susuz kalan çöldü bir zaman

Üçüncü Osman Han yaptırdı okul
 Uğrunda can verdi nice nice kul
 İsmi güzel kendi güzel İstanbul
 Viraneye dönmüş küldü bir zaman

Kâfir üstümüze sel gibi aktı
 Moskof donanmayı Çeşme'de yaktı
Üçüncü Mustafa ilmi bıraktı
 Bu gidişat kötü haldı bir zaman

Tuna boylarına düşmanlar daldı
 Müslüman Kırım'ı Moskoflar aldı
Sultan Abdülhamit felç olup kaldı
 Dilleri söylemez laldı bir zaman

Yenilik yapmaya oldu seferber
 Dedi Hüda beni etsin muzaffer
 Şiirler söyledi yaptı besteler
Sultan Selim Suzidil'di bir zaman

ihiras zevkinden kalmadı gaye
 Devleti bir yığın sardı pespaye
Dördüncü Mustafa dağıttı paye
 Osmanlı oğulsuz baldı bir zaman

Ders verdik kâfire Türk'ü an diye
 Cenk ettik yayılsın hep Ezan diye
İkinci Mahmut'la taze kan diye
 Vak'a-yı Hayriye la'ldi bir zaman

Yeni bir nizamı **Abdülmecit Han**
 Tanzimat adıyla eyledi ferman
 Devlet borca battı geldi ki bir an
 Hazineye akça puldu bir zaman

Abdülaziz Han'ın gönlü incedi
 Yenilikler yapmak onda önceydi
 Fakat yaptıkları gülsüz goncaydı
 Hayıflanıp saçın yoldu bir zaman

Yahudiler toprak istediği an
 Saçıldı etrafa gözlerinden kan
 Otuz üç senede **Abdülhamit Han**
 Osmanlı'yı güçlü kıldı bir zaman

Türk-islâm hasreti ne güzel bir ad
 Gönüller bu adda buldular murad
 Osmanlı soyundan **Beşinci Murad**
 Enrika derdinden öldü bir zaman

Vahdettin Sultan'ın çevresi dardı
İstilâ zulmeti tüm yurdu sardı
Atatürk baş oldu yurdu kurtardı
Türkeli ne bahtsız ildi bir zaman

Osmanlı'nın kutlu soyunda yunduk
Cumhuriyet denen mirasa konduk
Tarihten güldeste bir demet sunduk
ÜÇ ÂŞIK sazlarda teldi bir zaman

(Celalettin Kurt, Doğan Kaya, Nabi inam)

DUY BENİ CANIM

Olanca aşkımla kendimi sana
Vermek istiyorum duy beni canım
Sevgi bahçendeki gonca gülünü
Dermek istiyorum duy beni canım

Ne zormuş ayrılık ne zormuş acı
Bilirsin ki sensin başımın tacı
Varlığınla vereceğin ilacı
Sormak istiyorum duy beni canım

Yıllar önce vadettiğim söz ile
Hasretinle sana bakan göz ile
Sana bağlı seni saran öz ile
Sarmak istiyorum duy beni canım

Nasıl anlatayım bilmem ki nasıl
Derdimi sorarsan hep fasıl fasıl
Yalnızken Kıbrıs'ta seni velhasıl
Görmek istiyorum duy beni canım

Gazimağusa, 25 Kasım 1998

N'OLURDU?

Neden birden bire karşıma çıktın
Çıkmasaydın çıkmasaydın n'olurdu
Bir sözünle sanki dünyamı yıktın
Yıkmasaydın yıkmasaydın n'olurdu

Sordum hep kendime; "Ne oldu bana?"
Sözlerimi sakın atma yabana
İki günde soldum gör yana yana
Yakmasaydın yakmasaydın n'olurdu

Gönül kuşun yücesinden uçurdun
Bana sevgi şarabını içirdin
Dudak büküp sonra göğüs geçirdin
Bükmeseydin bükmeseydin n'olurdu

Aşkın yaşı olmaz derler bil bunu
Seven ayrı kalmaz derler bil bunu
Yarsız kadeh dolmaz derler bil bunu
Akmasaydın akmasaydın n'olurdu

Birlikte dinlerken dalga sesini
Gönlüme bıraktın dertle yasını
Keşke ta başından aşkın süsünü
Takmasaydın takmasaydın n'olurdu

69

17 Ekim 2000

GAYRI

Felek sillesini vurdukça vurdu
 Şaşırdım şaşırdım şaşırdım gayrı
 Vücut sarayımı dertle doldurdu
 Taşırdım taşırdım taşırdım gayrı

Çektiğim (vah)lara el fizah etti
 Çile keder derken yaş kütah etti
 Yandı kara bağrım yandı ah etti
 Pişirdim pişirdim pişirdim gayrı

Gönlüm geçti bahçelerden bağlardan
 Ne haldeyim haberim yok sağılardan
 Gam yükünün kervanını dağlardan
 Aşırdım aşırdım aşırdım gayrı

N'eyleyim iradem gittiği ırağa
 MAHCUBÎ'yim gönlüm döndü çorağa
 İşin hakikati gözüm toprağa
 Düşürdüm düşürdüm düşürdüm gayrı

4 Haziran 2001

SELÂM

-Kırgızlara-

Ata mekânında asırlar boyu
Yurt tutup yaşayan canlara selâm
Ne kadar bekledik biz bu günleri
Bizi kavuşturan günlere selâm

Birlik hedefiyle sefere çıktık
Felâketler gördük çileler çektik
Vatan için bayrak için kan döktük
Seller gibi akan kanlara selâm

Oğuz dileğince ülke fetheden
Dağ deniz demeyip her yere giden
Bu kutsal toprağın altında yatan
Zaferler kazanmış hanlara selâm

Yücelmenin yolu kutlu Manas'tan
Olmazsa gönlümüz kurtulmaz yastan
Bişkek'ten Narın'dan Oş'tan Talas'tan
Bir tугan* bildiğim binlere selâm

Bişkek, 9 Mart 2003

* *bir tугan*: kardeş

AYŞE'M

Ayrılığın cümle derde bedelmiş
Derdimin çaresi senmişsin Ayşe'm
Fark ettim sensizlik sinemi delmiş
İçimin yarası senmişsin Ayşe'm

Hasretinle sana şiir yazsam da
Aşkın ummanına girip yüzsem de
Hayâlinle diyar diyar gezsem de
Gönlümün yöresi senmişsin Ayşe'm

Sen yokken sabr ettim avundum durdum
Senin sevgin ile huzura erdim
Nice güzel gördüm nice kız gördüm
Gözümün göresi senmişsin Ayşe'm

Bişkek, 8 Mart 2003

NEVRUZ

Söyleyeyim kelâm size
Gelmesin hiç elem size
Kardeş ülke Türkiye'den
Kucak kucak selâm size

Sofranız hep tatlı olsun
Hayatınız mutlu olsun
şükür geldik bu günlere
Nevruzunuz kutlu olsun

Bişkek, 21Mart 2003

DOSTLAR

-Veda yemeği dolayısıyla-

Sizi bize bizi size
Katmak için geldik dostlar
Dünya hali işte böyle
Gitmek için geldik dostlar

Arzumuz yok kâr zararda
Hepimiz de bir kararda
Bülbül olup bu diyarda
Ötmek için geldik dostlar

Size verdik özümüzü
Çoğa sayın azımızı
Ezeldeki sözümüzü
Tutmak için geldik dostlar

Ümidimiz büyük vatan
Bilin ki işimiz yaman
Beraberce olup duman
Tütmek için geldik dostlar

Soyunuz kuvvetli olsun
İşiniz kıymetli olsun
Sofranız hep tatlı olsun
Tatmak için geldik dostlar

Yücelelim dirlik ile
Yaşayalım erlik ile
Helâl lokma birlik ile
Yutmak için geldik dostlar

İşte geldik kapınıza
Hayran olduk yapınıza
Teşekkürler hepinize
Tartmak için geldik dostlar

Bişkek, 13 Haziran 2003

BIRAKTIM

Ata diyarından Kırgız elinden,
Ayrılırken yüreğimi bıraktım.
Manas'ın yolunda dostlar elinden,
Bölüştüğüm çöreğimi bıraktım.*

Issık köl, kendine hayran ederken,
Çon apa, bozüyde ayran ederken,
Maziden atiye seyran ederken,
Buluştuğum durağımı bıraktım.

Samsı, mantı, şorposuna doymadım,
Kalpak giydim, şırdak serdim buymadım**,
Kırmızı, komuzu hele saymadım,
Nice nice merağımı bıraktım.

Alatoo'da ecdadımın sesini,
Candan duydum, nasıl çekmem yasını?
Yiğidinin güzelinin hasını,
MAHCUBÎ'nin çerağını bıraktım.***

3 Ekim 2003

* Manas –Ordo'yu ziyaretimizde Kırgız kızları tarafından Kırgız çöreği ile karşılandık. Bu hadise telmih edilmektedir.

** *buymak*: uyuşacak derecede üşümek.

*** Türkiye'ye dönmezden evvel Manas Üniversitesince bastırılan *Âşık Edebiyatına Giriş* adlı kitabım telmih edilmektedir.

PIŞMEK İSTİYORUM*

Aşkın ile cezbe gelip
Dolup taşmak istiyorum
 Kudretine Yâ Rab hayran
Kalıp şaşmak istiyorum

Yakar gönlü hicran dağı
 Yakın ola vuslat çağı
 Benlik denen yüce dağı
Delip aşmak istiyorum

Ne masiva ne de ağyar
 Aynı vardan olmuşuz var
 Ya Hak Ya Hak diyerek nâr
Olup pişmek istiyorum

MAHCUBÎ'nin bu niyazı
 Çoğa saysın Rabb'im azı
 Dil teliyle tevhit sazı
Çalıp coşmak istiyorum

23 Aralık 2009

* Şiirin ayağı çift kafiyelidir.

CİNASLI MANİLER

KÖKSAL'A

Kök sala Köksal'a
Türk dünyaya kök sala
Bir kitaptan ne çıkar
Canım feda Köksal'a*

* Nevruz 2004'te M. Fatih Köksal'a hediye ettiğim Âşık Edebiyatına Giriş adlı kitabıma yazdığım ithaf.

EDEBALİ

Edebalı
Gönle sultan Edebalı
Eğer edep sorar isen
Ali edep, edep Ali

5 Temmuz 2009

MERDANE

Bir kişi ki erdemliyse
Gider merdane *merdane*
Namusluysa şerefliyse
Elbette darlar *mert ana*
Evladından vazgeçmeyen
O dur işte o *mert ana*
Yumağı yamyassı eder
Gider gelirken *merdane*
Vardan yoğa düşenleri
Arzu odur ki *mert ana*
Yiğitlikten pay alanlar
Yüz tutar Şah-ı *Merdan'a*

Bolu, 17.10.2009

GÜLME ZÂRIMA

Gülme zârıma
Sevenlere vasiyetim
Gül koyun gül mezarıma
Gözyaşlarım Hak içindir
Be gafil gülme zarıma

13 Kasım 2009

ALEVÎ

Alevî
Huzurlu hayat için
Komşunu seç al evi
Yanar iken yürekler
Söndürmeli alevi
Âl-i aba diyene
Sığınaktır Al'evi
Hak Taala katında
Birdir Sünnî Alevî
29 Kasım 2009

YAR ELİ

Yareli
Gurbette ise gönöl
Özlenmez mi yâr eli
Bana nispet edip de
Sevindirme yâr eli
Bir hançer de sen vurma
Zaten yürek yareli
Ömrüme gün eklenir
Elim tutsa yâr eli

10 şubat 2010

MUAMMALAR*

*Yapan elde tutmaz alır parasın
Yaptıran soğutur yürek yarasın
Asıl sahibiyse başı üstünde
Tutarken fark etmez yanın yöresin
(Mezar taşı)*

*Ezelden ebede mevcut her canda
Doğumdan ölüme ilikte kanda
Ne doyar ne kanar bitmez iştahı
Yıkılır pes etmez daim meydanda
(Nefis)*

*Seninle dost olur yalnız gezmez
Vurup dövsen bile canından bezmez
Sefası da vardır hem cefası da
Kulağını çekip ağlatsan kızmaz
(Saz)*

* Muhtelif zamanlarda Cumhuriyet Üniversitesinde yaptığım âşıklar programında Sefil Selimî, Kaptanî, Gülşadî, Derdiyar gibi âşıklara sorduğum muammalardır.

Gece gezer gündüz gezer yorulmaz
 Yazın kışın ev içinde görülmez
 Üzerine çıkıp sıksan boğazın
 Yine hizmet eder sana darılmaz
 (Ayakkabı)

Aşk için dövüldüm ateşte yandım
 El üstünde tutanlara bağlandım
 Altınla gümüşle çok işim oldu
 Başka adla sağda solda dolandım
 (Nişan yüzüğü)

Nice canlar nice kanlar var onda
 Evler yıkan kötü günler var onda
 Sebepli sebepsiz kutsal vatanda
 Vefat eden ne civanlar var onda
 (Trafik canavarı)

İlikte yok kanda yoktur
 Semada var canda yoktur
 Sır değildir göz de görür
 İmanda var tende yoktur
 (Dudak ünsüzü olan "M" sesi)

Nere çeksen boyun eğer itiraz etmez gider
 Her bir renkten sureti var kimseye çatmaz gider
 Sürü olur bir çobana hal diliyle seslenir
 Başın kessen candan olur bir düzen tutmaz gider
 (Tesbih)

*Yükseklerde dalgalanır yerdeki buğday değil
 Özünde ziya bulunmaz güneş değil ay değil
 Yemekte iştah kapatır sevgilide cezbe eder
 Yokluğu da çok aranır bulması kolay değil
 (Saç)*

*Rengi var karalı ağı
 Gözleri var gözü bağı
 Gezer durur hiza bozmaz
 Duruşu var sollu sağlı
 (Düğme)*

MEKTUP ŞİİRLER

ACIYURLU MAHCUBÎ – EKİNÖZLÜ RAHMANÎ

Doğan Kaya, 20-22 Kasım 1991'de Adana'da yapılan ve Adana Valiliği ile Çukurova Üniversitesinin düzenlediği *Karacaoğlan ve Çukurova Halk Kültürü Sempozyumu*'da XX. yüzyılın önde gelen şairlerinden Elbistanlı Bahattin Karakoç ile tanışır. Karakoç, yanında getirdiği *Uzaklara Türkü* adlı şiir kitabını sempozyum üyelerine dağıtır, ancak yetmediği için Doğan Kaya'ya veremez. Elbistan'a gittiğinde göndereceğine söz verir. Dedişini de yapar. Kısa bir müddet sonra gönderdiği kitap Doğan Kaya'nın eline ulaşır. Hece ile yazdığı bazı şiirlerinde *Ekinözlü Rahmanî* mahlasını kullanan, Bahattin Karakoç kitabına şu iki dördlükleri yazar. Böylelikle ikisinin arasında mektup şiirler gönderme başlar.

DOĞAN güneş nakış vurur KAYA'ya
Canlar esrir sevgi denen mayaya
Zaklara postaladım türkümü
Bir ömür sığdırdım ben bu rüyaya

Sivas olsun kuşlarımın durağı
Hayallerim bitek yapar çorağı
Demet demet selâm sevgi say bunu

Dolunaydır Karakoç'un yüreği

MAHCUBÎ'DEN EKİNÖZLÜ RAHMANÎ'YE (1)

“Uzaklara Türkü” değdi elime
Sözü bir özü bir Karakoç Usta
Bülbül olup kondu solan gülüme
Odu bir közü bir Karakoç Usta

Mecrana sığmazsın çağlarsın her dem
Akmazken gözyaşın ağlarsın her dem
Em olup yaralar bağlarsın her dem
Sargısı bezi bir Karakoç Usta

MAHCUBÎ'nin gönlünde bir tahtın var
Meşakkatli çok çileli bahtın var
Millî devlet güçlü devlet ahdin var
Fikri bir, tezi bir Karakoç Usta

9 Aralık 1991

EKİNÖZLÜ RAHMANÎ'DEN MAHCUBÎ'YE (1)

ŞİİR KUŞUM

Şiir kuşum sen Sivas'a varanda
Soranlara bir depremdi koptu de
Kavgada barışta toyda törende
Gönül bir seymene köprü yaptı de

Doğan Kaya daireyi bozmasın
Kar üstüne kanla yazı yazmasın
İsmetî sorarsa gönlün üzmesin
Çil kecliği bir akdoğan kaptı de

Maraş'ta kışlayan Sivas'ta yaylar
Dost yolu beklerken yıl olur aylar
Geçit vermeyince tepeler çaylar
Çaresizlik yüreğini tepti de

Derine de dalgıç kuşu derine
Hakk'ı bilen katık demez irine
Gül doğrarız alnımızın terine
Kar altında çürük evler kepti de

Dağ gölünün ördeği var kazı var
Ak günlerin baharı var yazı var
RAHMANÎ'nin sevdiğine nazı var
Mahcibî'nin gözlerinden öptü de

28 Ocak 1992

MAHCUBÎ'DEN EKİNÖZLÜ RAHMANÎ'YE (2)

NE OLDU?

Gelimli gidimli fani dünyanın
Her telinde az-çok çaldım ne oldu
Ne yazık hepsi de boş hülya imiş
Olur olmaz şeye güldüm ne oldu

Yıllarca kör nefsin peşinden koştum
Boşuna çağıladım boşuna coştum
Bir gaye uğruna hayli savaştım
Nihayet maksudu buldum ne oldu

Yazık ehl-i kemâl bilinmez oldu
Akıbetten bir ders alınmaz oldu
Hakikat yolunda kalınmaz oldu
Düşüne düşünene soldum ne oldu

Sen-ben kavgasının illeti nedir
Acep münkirliğin zilleti nedir
Âlemin var oluş hikmeti nedir
İrfan deryasına daldım ne oldu

MAHCUBÎ arıdan ibret almalı
Arayı arayı Hakk'ı bulmalı
Gerekirse Hak yolunda ölmeli
Bunca yıl âlemde kaldım ne oldu

5 Şubat 1992

EKİNÖZLÜ RAHMANÎ'DEN MAHCUBÎ'YE (2)

AĞLAMA

Aziz dostum Acıyurtlu Mahcubî
İflas etmiş tüccar gibi ağlama
Sorgularken menfilere takılıp
Boz bulanık seller gibi çağlama

Elbet mal mülk olmaz fakirde
Yeter ki sen gafil olma şükürde
Dil bir uydu kalp Allah'ı zikirde
Haktan gayrısına meyil bağlama

Sen-ben kavgasının altını çizdim
Evimde oturdum gurbette gezdim
Ne nefsi put yaptım ne candan bezdim
Ben kendi işimi aldım sağlama

“Kör nefs”in soyuttur sense somutsun
Her vakit evinde taze umutsun
“Hak” de ki elinden yüce Hak tutsun
Her telden çalarak gönül eğleme

Kâmil süt beyazdır münkir kapkara
Kör olan başını çarpar duvara
Hikmet mi “Levlake...” sırrında ara
Havayı hayali aşka yeğleme

Arı arılıktır arı olmalı
Can kovanı muhabbetle dolmalı
RAHMANÎ der dirilmeye ölmeli
Figan edip yüreğimi dağlama
18 Şubat 1992

MAHCUBÎ'DEN EKİNÖZLÜ RAHMANÎ'YE (3)

Bu tarihlerde Mahcubî TRT'nin sahur programında Bahattin Karakoç'un "Beyaz Dilekçe" adlı "Müracaat" şiirinin birinci olduğu haberini duyar ve gözyaşlarıyla televizyondan bu şiiri dinler. Duygularını şöyle kâğıda döker:

ÜSTADIM

"Beyaz Dilekçe"nle yüce Mevlâ'ya
Yönelirken haz duydun mu üstadım
Hayır dualarım senin içindi
Sahur vakti söz duydun mu üstadım

Yemek yiyip şükür edip eyleştik
Hanemizde "Münacat"ı söyleştik
Vecde gelip çoluk-çocuk ağlaştık
Kulak verip tez duydun mu üstadım

O ne manâ o ne sanat o ne dil
Duygumuza fikrimize bir delil
Gel bu MAHCUBÎ'yi kendin gibi bil
Yüreğinde cız duydun mu üstadım

27 şubat 1992

EKİNÖZLÜ RAHMANÎ'DEN MAHCUBÎ'YE (3)

“Beyaz Dilekçe”mle yüce Mevlâ'ya
Yakarırken çok haz duydum Mahcubî
Yüreğim gül ekti arş-ı a'lâya
Ufuklardan niyaz duydum Mahcubî

Yediklerin et tuttursun kan olsun
Bir tohumun çoğalarak bin olsun
Haneniz şen benden size ün olsun
Duanızı çok tez duydum Mahcubî

Antenlerim ses devşirir öteden
Oruçluyuz Hak saklasın hatadan
Yedi iklim dört köşe beş kıtadan
Bir kez değil bin kez duydum Mahcubî

Sahur vakti bereketi başkadır
Er kişinin asaleti başkadır
Üç ayların ibadeti başkadır
Ham sözleri enez duydum Mahcubî

Manâ Hak'tan sanat Hakk'a âşık dil
Bu kervanda kim uyanık kimgafil
RAHMANÎ der Mahcubî'ye can kefil
Duyduğumu çok öz duydum Mahcubî

2 Nisan 1992

MAHCUBÎ'DEN EKİNÖZLÜ RAHMANÎ'YE (4)

YOKTUR

Ne zamandır mektubunun cevabın
Vermek istiyorum fırsatım yoktur
Arzulayıp görmediğim yüzünü
Görmek istiyorum fırsatım yoktur

“Gönüller bir olsun” derler ya hani
Yine de olmuyor dostum Rahmanî
İnanırsan kaç aydır ki ben seni
Sarmak istiyorum fırsatım yoktur

Bu mevsimde şenlendi mi yöreniz
Şiir ile hoş mu yine aranız
Sivas’a çıktı mı acep kur’anız
Sormak istiyorum fırsatım yoktur

Yakın vakit öpebilsem elinden
MAHCUBÎ düşürmez seni dilinden
Sanat ikliminde renk renk gülünden
Dermek istiyorum fırsatım yoktur

7 Haziran 1992

EKİNÖZLÜ RAHMANÎ'DEN MAHCUBÎ'YE (4)

Aziz dostum Acıyurtlu Mahcubî
Dünya için yakınmaya değer mi
Akıl gerek fırsatları gütmeye
Boş tüfekten sakınmaya değer mi

Özün gibi belle yârân özümü
Kurşun delmez bıçak kesmez sözümü
Yedi aydır görmediğin yüzümü
Unuttunsa bakınmaya değer mi

Bahçeye inmeden çiçek derilmez
Can kucak açmazsa canan sarılmaz
Bizde çağrılmayan yere varılmaz
Ekşi tavır takınmaya değer mi

Yaz kış şendir Türkmen yurdu yöremiz
Has dostlara has bakmaktır töremiz
Duvarsızdır şiir ile aramız
Engel yokken çekinmeye değer mi

Sanat hep çiçekti gülümse arı
Bende seyrir her sevginin damarı
Başım bir dağ bulutlardan yukarı
Çöküp çöküp yekinmeye değer mi

Bu yıl Uludağ' çıktı kur'amız
Ufukları dövdü sesten turamız
Sonra da Konya'da yandı çıramız
Dahasını dökünmeye değer mi

Sivas beklemede bahtı sürgülü
Sürgülü kapıya salmam gönülü
RAHMANÎ dost gönlü bir cennet gülü
Acı esip dokunmaya değer mi

15 Haziran 1992

PERVANÎ'DEN MAHCUBÎ'YE (1)

Mahcubî, 6.5.1997 günü Eskişehir'de, Artvinli İkrarî Baba'nın torunu Pervanî (İsmail Çelik) ile tanışır. Pervanî, Eskişehir'de ikamet etmektedir. Burada fırıncılık yapmıştır. Âşık Sümmanî'yi manevî usta kabul etmiştir. Yüzyılımızın önde gelen âşıklarından olan Pervanî'nin irticali ve sazı vardır. Mahcubî, Eskişehir'de spor salonunda yapılan âşıklar programında ne acı ki Pervanî'yi âşıklar arasında değil de seyirciler arasında görür. Böylesine güçlü bir âşığın kenarda kalmasına Mahcubî çok üzülür. Eskişehir'den ayrılırken kendisine üzüntülerini bildirir ve ondan dedesi İkrarî'nin şiirlerini göndermesini ister. Pervanî sözünde durur, İkrarî'nin üç şiiri ile birlikte, bir de mektup şiir gönderir. Şiir şöyledir:

GELME

Mektup gider isen Sivas eline
Hak-i paye yüzün sürmeden gelme
Kavuşunca Doğan Bey'in eline
O nurlu yüzünü görmeden gelme

Gidersen oraya bir yanda otur
Sevgili dostuma selâmın yetir
Mukabil cevabın al bana getir
Hal ve hatırını sormadan gelme

Tokat'ın Sivas'ın var Çamlıbel'i
Niksar'da Emrah'ı Âşık Veysel'i
İrem bağlarının lale sümbülü

Destur al bağbandan dermeden gelme

Sivas'ta yetişir binlerce şair
Âşıkı ağlatır dert ile kahr
Şems-i Sivas'ın türbesine gir
Huzurunda divan durmadan gelme

PERVANÎ biter mi bu aşk u çile
Bir daha görüşmek ola vesile
Bu ilmin dehası ehl-i kâmile
Vahdet-i vuslata ermeden gelme

9 Aralık 1997

MAHCUBÎ'NİN PERVANÎ'YE CEVABI (1)

PERVANÎ BABA'YA

Mektubunu aldım Pervanî Baba
Sevindirdin beni bahtıyar oldum
Saldın ikrarî'yi yettin sevaba
İmlânı okudum ber-karar oldum

Yıllardır âşıklar telini çaldım
Seni de tanıyıp şaduman oldum
Herkesin derdini öz derdim bildim
Gönülden ağlayıp ahüzar oldum

Âşıklar saziyla meydan alınca
Çalıp çağırdılar kendi halınca
Pervan'Usta bir kenarda kalınca
Ben de onun gibi der-kenâr oldum

Almayana hiç söyleme sözünü
Biz anlarız kalbindeki sızını
Çok cehd ettim görmek için yüzünü
İmkânım kalmadı çarnaçar oldum

MAHCUBÎ'nin gönlünde bir korun var
Baba Sümman gibi gerçek pirin var
Âşıklar safında belli yerin var
Bunları fehmettim candan yar oldum

Sivas, 15 Aralık 1997

PERVANÎ'DEN MAHCUBÎ'YE (2)

KÖZÜN MAHCUBÎ

Çoktan beri alamadım haberin
Nasıl geçti bahar yazın Mahcubî
Gönlümde sevgin var kalbimde yerin
Sönmesin ateşin közün Mahcubî

Günler hafta oldu aylar yıl gibi
Gözlerimden yaşlar akar sel gibi
Her bir sözün gevher gibi lâl gibi
Tatlıdır sohbetin sözün Mahcubî

Görmek için çekiyorum hasretin
İlim sahasında var marifetin
Sonsuzluğa kadar olsun gayretin
Nasip olsa görsem yüzün Mahcubî

Damla damla gözyaşlarım sel olsun
Lale sümbül mor menekşe gül olsun
Sivas ellerinde hasbıhal olsun
Feda et canana özün Mahcubî

PERVANÎ eksilmez bu dert bu tasa
Ehl-i aşk erbabı düşmez mi yasa
Bir gün ayağımız düşer Sivas'a
İyi akort eyle sazın Mahcubî

4 Temmuz 2001

MAHCUBÎ'NİN PERVANÎ'YE CEVABI (2)

AÇTI PERVANÎ*

Şiirinle beni şaduman ettin
Harabemde **güller açtı** Pervanî*
Sevdam kanatlandı Eskişehir'e
Fersah fersah **yollar geçti** Pervanî

“Görür müyüm üstadımı” diyerek
Günüm geçer hafta ayı sayarak
Gönlüm hicran gömleğini giyerek
Hal içinde **haller seçti** Pervanî

Hak âşıklarını severim candan
Gönlüm seçer seni nice insandan
Ahirette yerin olsun cinandan
Her sıfatta **kullar göçtü** Pervanî

Garip mutlu olmaz şehir de olsa
Sabreder katlanır kahır da olsa
MAHCUB'un kismetini zehir de olsa
“Hak” diyerek **ballar içti** Pervanî

Sivas, 31 Temmuz 2001

* Şiirin ayağı çift kafiyelidir.

* Şiirin ayağında çift kafiye vardır.

EK ŞİİRLER

GÖZLER*

Usta âşık teli gözler
 Hasret çeken yolu gözler
 Mecnun olan çölü gözler
 Kerem-Aslı külü gözler
 Yeşil ördek gölü gözler
 Susuz dere seli gözler
 Balıkçı sahili gözler
 Sevgililer gülü gözler
 Müminler helali gözler
 Dürüstler vebali gözler
 Bayrak seven alı gözler
 Köylü kızı şalı gözler
 Araziler çalı gözler
 Sıladaki eli gözler
 Yola giden beli gözler
 Muhtaç daim eli gözler
 Hasta yağı balı gözler
 Pehlivanlar Zal'ı gözler
 Mağdur Arap Ali gözler
 Çalışan at, nalı gözler
 Tınaz yapan yeli gözler
 Değirmen tahılı gözler

* Şiir hem sicilleme hem de denkleme özelliğindedir.

Vatandaş vekili gözler
Talebe okulu gözler
Emekçi bedeli gözler
Kel olanlar kılı gözler
Yorgun berber keli gözler
Tımarhane deli gözler
Hayat seven yılı gözler
Afrikalı Nil'i gözler
Savcılar delili gözler
Ustabaşı zili gözler
Bekçi sağı solu gözler
Düğüncü davulu gözler
Bezîrgânlar pulu gözler
Taraftarlar golü gözler
Kara toprak ölü gözler
Başaran ödülü gözler
İhtiyarlar salı gözler
Yüce Allah kulu gözler
MAHCUBÎ eceli gözler

Sivas, 5 Ağustos 2013

DOSTLARA*

Can içre canımsınız
Çeşm-i gıryanımsınız
Gönlümün sarayında
Daim mihmanımsınız

11 Aralık 2013

* M. Fatih Köksal-Selahattin Bekki ve Orhan Hoca'nın fotoğrafı için yazılmıştır.

ERENE SELÂM

-Prof. Dr. Bayram Durbilmez'e-

“Selâmün aleyküm” canların canı
Kalbini Türklüğe verene selâm
Çevirdik Yezdan’a ezelden yönü
“Küntü kenz” sırrına erene selâm

Manevi iklimdir içimde sancı
Bizler bir faniyiz dünya da hancı
Tavazu baş tacı kibre yabancı
Benlik zincirini kırana selâm

Azimle gitmeli gidilen yere
Ne dağ engel olur ne derin dere
Yıkılmaz doğrulur düşse bin kere
Haksız karşısında durana selâm

MAHCUBÎ sözüne er oğlu erdir
Sabırı vefaya katmak hünerdir
Ozantürk şiiri gerçek eserdir
Yılmadan kozasın örene selâm

Sivas, 23 Mayıs 2016.

YOKTUR

Vakit akşam gün yanaştı tepeye
Geri dönmek için yolumuz yoktur
İtibar etmeyiz dünya mülküne
Burdan götürmeye malımız yoktur

Benliğimiz kaldırmışız aradan
Şükrolsun geçmişiz ağdan karadan
Sevmek için yaratmıştır Yaradan
Nefrete hasete meylimiz yoktur

Dizimizi Allah için çökeriz
Gözyaşımız Allah için dökeriz
Allah için bir sel gibi akarız
Başka da çağlayan selimiz yoktur

Masivayı gönlümüzden sileriz
Gitmek için geldiğimiz biliriz
MAHCUBÎ der Hak yolunda ölürüz
Gayrı yaşamaya yılımız yoktur

C. Ü. Hastanesi, 10 Ocak 2013

AZƏRBAYCAN-TÜRKİYƏ SÖVDESİ¹

-Tecnis-

Odlu ürək yuxulardan oyandı
Gözlər ağlayanda nara o yandı
Könlüm iki yerdən vaz keçəbilməz
Birisi bu yandı biri o yandı

Xocalıda yaş tökənlər hardadı
Qaçqınların göyə çıxdı hər dadı
Bülbülün məkanı indi xardadı
Fələyin zərbəsi qəlbi oyandı

Vətən dərdi illərimdən il çaldı
Neçə aşiq türkü yaxdı tel çaldı
MAHCUBÎ'nin yarasına əl çaldı
Hamısı da öz dərdinə uyandı

Sivas, 28 Oktyabr 2013 cü il.

¹ Şe'ri, özümü Azərbaycan Türk'ü yerinə qoyarax Azərbaycan Türkçesiynen ve Azərbaycan alfabesiynen "**Tecnis**" olaraq yazmışam. Allah, gardaşlarımıza hemişe kömək eylesin.

DERTLENME

-Prof. Dr. Fikret TÜRKMEN'e-

Hznle maziye baktım
Dünya eski dünya değil
Artık telaşı bıraktım
Knye eski knye değil

Kırış kırış oldu yüzüm,
Yakını gremez gözüm,
Gnbeğn artıyor sızım,
Bünye eski bünye değil.

MAHCUBÎ'yim, yanıp tttm
Ömür menziline yettim
Yüzüme aynayı tuttum
Ayna eski ayna değil

eşme, 19 Ekim 2015

AKLINIZA GELİR MİYDİ

Olanlara şaşır kalmak
Aklınıza gelir miydi
Zalimle yan yana olmak
Aklınıza gelir miydi

Sinsilerin saldırması
Hainin baş kaldırması
Erkeğin kaş kaldırması
Aklınıza gelir miydi

Kaynamadan pişer olduk
Menfaate koşar olduk
Riya ile yaşar olduk
Aklınıza gelir miydi

Elif diyen oldu hoca
Maneviyat kaldı cüce
15 Temmuz denen gece
Aklınıza gelir miydi

At ile yarışır taylar
N'eylesin emeği zaylar
MAHCUBÎ gördüğün söyler
Aklınıza gelir miydi

Sivas, 25 Kasım 2016

TASAVVUFİ SİCİLLEME

Canana selâm
 Rıdvana selâm
 İhvana selâm
 Kurbana selâm
 Mihmana selâm
 Meydana selâm
 Yezdan'a selâm

Cânımdır Allah
 Kanımdır Allah
 Hânımdır Allah
 Dinimdir Allah
 Yönümdür Allah
 Önümdür Allah
 Sonumdur Allah

Aşkla inandım
 Aşkla boyandım
 Aşk ile yundum
 Aşk ile kandım
 Aşk ile döndüm
 Aşk ile yandım
 Aşk ile söndüm

Her yâdım Beka
 Nevzadım Beka
 irâdım Beka
 Evrâdım Beka
 Dil-şâdım Beka
 Bünyâdım Beka

Güle eyvallah
 Göle eyvallah
 Dile eyvallah
 Kula eyvallah
 Çula eyvallah
 Yola eyvallah
 Hâle eyvallah

Gönlünce eş Hiç
 Kaynayıp coş Hiç
 Servete koş Hiç
 Cep dolu-boş Hiç
 Engeller aş Hiç
 Döktüğün yaş Hiç
 En son-en baş Hiç

Allah ki bes Hû
 Baki heves Hû
 Cana kafes Hû
 Hem-dem nefes Hû
 Âlem bî-kes Hû
 Murâdım Beka
 Çıkmaz bir ses Hû
 MAHCUBÎ kes Hû

Sivas, 26 Kasım 2016

KALMADI

-Yusufelili ikrarî'nin torunu Pervanî'ye-

Öyle bir zamana erdi günümüz
Pulun zarfın bir değeri kalmadı
Her insan kendince bir baş çekiyor
Adet örfün bir değeri kalmadı

Zulmedenler erim erim eridir
Düzenbazlar dümenini yürüdür
Âlim bir tarafta ömür çürüdür
O tarafın bir değeri kalmadı

Asırlardan beri gaflete daldık
Batı'dan modayı müziği aldık
Şarkıyı türküyü unuttur olduk
Sazın, tefin bir değeri kalmadı

Ata'ya hakaret sayıldı hüner
 Hanzoya ram olmak beter mi beter
 Ast üstünden, müdür şeften bi-haber
 Şimdi şefin bir değeri kalmadı

Zalim daim borusunu öttürür
 Hesabınca sürüsünü güttürür
 Mazlumların dumanını attırır
 "Ah"ın "Of"un bir değeri kalmadı

Kenarda tutulur nice arifler
 Ne yazık insanlar taraf taraflar
 Tarihte iz kaldı şanlar şerefler
 O şerefin bir değeri kalmadı

Şakımayan toplum olduk ne hayıf
 Dokumayan toplum olduk ne hayıf
 Okumayan toplum olduk ne hayıf
 Artık hayfın bir değeri kalmadı

Sır kalmadı orta yere saçılır
 Liyakat aranmaz adam seçilir
 Uçaklarla nice dağlar geçilir
 Kûh-ı Kaf'ın bir değeri kalmadı

Kitap kıymetsizdir cahil yanında
 Lezzeti yok yemeğin de nanın da
 "Alo" deyip konuşulur anında
 Telgırafın bir değeri kalmadı

Mazlumları doğrulmadan yıkan var
İnternete girip kırıp döken var
Saniyede yirmi beş poz çeken var
Fotoğrafın bir değeri kalmadı

Kınamayın içirimde közüm var
Söylenecek daha nice sözüm var
Söylenmeli söylemeye lüzum var
Doğru lafın bir değeri kalmadı

Azımliler sendeleyip düşüyor
Türk düşmanı Türk'e kuyu eşiyor
Bu MAHCUBÎ yurdu için yaşıyor
“Millî Saf ”ın bir değeri kalmadı

Sivas, 12 Temmuz 2017

ARAKAN'DA

Ey Batı sözlerim sanadır sana
Nehirlerin rengi al Arakan'da
Bunca zalim m'olur insan insana
Beklenir Rüstem-i Zal Arakan'da

Adem Ata her insana bir idi
Firavun Musa'ya pek gaddar idi
İsa işkenceyle Hakk'a yürüdü
Kanlar ırmak olmuş sel Arakan'da

Kâfirlerin hışmı onlara mı hep
İnşallah gün gelip dönecek hesap
Empati sempati her ne ise yap
Sen de ol uzanan kol Arakan'da

Balinaya gösterilen şefkati
Gösterip onlara edin gayreti
Suç mu olmak Muhammed'in ümmeti
Feryat figan zulüm bol Arakan'da

içim dolu söylenecek çok şey var
Durdur katliamı yaraları sar
Olanları seyretmeniz manidar
insan olup merhem çal Arakan'da

MAHCUBÎ devletler kör müdür bilmem
Yapılan yapana kâr mıdır bilmem
Tarihte benzeri var mıdır bilmem
Her çeşit işkence zül Arakan'da

Sivas, 30 Ağustos 2017

GÜZEL

-ilk görüşte âşık olanlara-

Sevda diyarına götürme beni,
O nasıl bakıştı nasıl bakıştı?
Yıkılmayan diz çökmeyen bedeni,
Ben de anlamadım, nasıl yıkıştı!

Ördeği gelmedik göl müsün güzel?
Baş tacı edilen gül müsün güzel?
Bentleri deviren sel misin güzel?
İçime akışın, nasıl akıştı?

MAHCUB'u yolundan çekip çevirdin,
Ömür mahsulünü döküp savurdun,
Vücut sarayını yakıp kavurdun,
Gönlümü köz ettin, nasıl yakıştı?

Sorgun, 26 Mart 2018

VAR VAR VAR

Şaşkınlar var
Şişkinler var
Düşkünler var
Pişkinler var

Huylular var
Soylular var
Boylular
Köylüler var

Etkili var
Yetkili var
Utkulu var
Tutkulu var

Harlısı var
Hırlısı var
Şerlisi var
Nurlusu var

Koğlayan var
 Ağlayan var
 Çağlayan var
 Bağlayan var

Caniler var
 Coni'ler var
 Kani'ler var
 Yani'ler var

Sapıklar var
 Kopuklar var
 Oyuklar var
 Doruklar var

Azgınlar var
 Bozgunlar var
 Düzgünler var
 Üzgünler var

Üşenen var
 Eşinen var
 Boşanan var
 Düşünen var

Edip merak
 MAHCUB'a bak
 Çerağı yak
 Âleme bak
 Büyüksün Hak
 Büyüksün Hak

Sivas, 29 Haziran 2019

MAZLUMÎ (UĞUR KAYA)

MAZLUMÎ (UĞUR KAYA)

5.7.1962'de Sivas'ta doğmuştur. Asıl adı Uğur Kaya'dır. İskender ve Kadriye'nin oğlu, Doğan Kaya'nın kardeşidir. İlkokulu Vali Reşit Paşa ilkokulunda okumuş, ortaöğrenimini 1979'da Atatürk Lisesinde tamamlamıştır. Aynı yıl İstanbul Teknik Üniversitesi Türk Musikisi Devlet Konservatuarına girmiş, 1987'de mezun olmuştur. Yıllarca, İstanbul Üniversitesi Adnan Ataman yönetimindeki Türk Halk Müziği icra heyetinde uzun yıllar (1980-1987) bağlama sanatçısı olarak çalışmış, pek çok halk müziği sanatçısına eşlik etmiştir. 1989'da Cumhuriyet Üniversitesi Güzel Sanatlar Bölümüne Müzik Okutmanı olarak girmiş, burada iki yıl çalıştıktan sonra 1991'de Kültür Bakanlığı Sivas Devlet Türk Halk Müziği Korosuna saz sanatçısı olarak girmiştir. İki yıl kadar bu koronun müdürlüğünü yapmış olan Kaya, 1997 yılında Koro Şef Yardımcılığına, 2008'de de bu koronun şefliğine getirilmiştir. Aynı yıl İstanbul Devlet Türk Halk Müziği Korosu Şefi olarak atınmıştır. Halen Devlet Türk Halk Müziği Korosu Şefi'dir.

Devlet Korosunun dışında Sivas'ta pek çok kabiliyetli gençlere hocalık yapmış ve yapmaktadır. **Sivas Halay Ezgileri** (2000), **Şiirleri ve Türküleriyle Âşık Sefil Selimî** (2001) ve İhsan Öztürk, Salih Turhan, Kubilay Dökmetaş, Ahmet Turan Şan ile birlikte hazırladığı **Sivas Türküleri** (3 cilt) adlarında kitapları vardır.

Sanatçının aynı zamanda belgesel, film, sözsüz ve reklam müziği çalışmaları da vardır. Ortaokul çağlarında şiire başlayan Uğur Kaya, şiirlerinde Mazlumî mahlasını kullanmıştır. Bazı şiirlerinde mahlas olarak adını kullanmıştır. Sınırlı sayıdaki âşık tarzı şiirlerinin yanında beyit ve serbest tarzda yazdığı şiirleri de vardır. Şiir tekniği başarılı olup, *tekayağı* ve *dönerayağı* ustaca kullanmaktadır.

Kızılırmak, *Revak* (Sivas Vakıflar Bölge Müdürlüğü yayını), *Buriciye* (Sivas Belediyesi yayını), *Hayat Ağacı* (Sivas Hizmet Vakfı yayını), *Eyvan* (Kayseri Tekden Hastanesi yayını) gibi dergilerde yazıları yayımlanmış; Ankara'da yapılan Âşık Veysel Sempozyumunda "Bağlamanın Anadolu Medeniyetlerindeki İzleri" başlıklı bir bildiri sunmuştur.

2016 yılında Kültür ve Turizm Bakanlığı Güzel Sanatlar Genel Müdürlüğü CD projelerinde yine aynı yıl Klasik Türküler olmak üzere 2017 yılında da Sanatçı Asım Kuzuluk'un Baraklar ve Amik Ağız Türkmenileri'ni uzun havalarının yer aldığı müzik albümlerinin Genel Sanat Yönetmenliğini yapmıştır.

Gönül Türküleri, Göz Üzerine Söylenmiş Türküler, Kuşlar Üzerine Söylenmiş Türküler, Klasik

Türküler, İstanbul Türküleri, Mehter Türküleri, Yol Türküleri, Sen Yağmur Ol Ben Bulut, Su Türküleri, Türkü Çınarı, Muharrem Ayı, Muzaffer Sarısözen, Âşık Veysel, Hisarlı Ahmet Anma Konserleri gibi pek çok konuda proje konserleri gerçekleştirmiştir.

Kaynakça: Doğan Kaya, *Acıyurtlu Halk Şairleri*, Sivas, 1999, s. 140-147. / Alim Yıldız, *Sivaslı Şairler Antolojisi*, İstanbul, 2003, s. 647-650.

GÜLPEMBEM*

Yüzyıl da olsa hayat, lâkin yine kısadır
Sensiz olursam eğer yüzyıl ecel tasıdır

Aşkım sığmadı taşı çağlarım çağıl çağıl
Hiçbir renk senin kadar güzel ve canlı değil

Kavuşmak en güzeli hayat seninle olur
Kötü kalpler belâyı iyiler Hakk'ı bulur

Çarmıha gerilmiştir kollarım ayaklarım
Çaresiz kalır her şey hep seni sayıklarım

Kollarım zincirlidir ayaklarım yapıyalın
Bu besteyi ben ancak öldükten sonra çalın

Gül pembem sen benimsin yalnız benimsin
benim

Kutsaldır bu sevgimiz titriyor bak bedenim

Çözdü bu kördüğümü mukaddes Sultan Ahmet
Allah bize güç verdi nurundan saçtı rahmet

Kalktı semaya doğru duada dillerimiz
Kabul oldu körfezde birleşti ellerimiz

Bizimki farklı değil Ferhat ile Şirin'den
Korkular üstün gelir ah çekeriz derinden

* Şiir Uğur Kaya tarafından bestelenmiş olup, Enver Merallı ve Ahmet Güler tarafından kasete okunmuştur.

Yemin olsun sevgilim yeminler olsun sana
Öldürse de bu aşkı içerim kana kana

Geçiyor saat zaman, acıyla gülüyoruz
Geleceği bilmeden öylece kalıyoruz

Canlı değil şu hayat fırçana değmedikçe
Beyazlar kapkaradır, gelinler giymedikçe

Sen benim heyecanım canımın içi oldun
Demeliyiz şeytana içimizden kovuldun

Gül pembem gülfidanım işte canım al benim
Sebepsiz çıkar mı can, canım aldın gül benim

10 Kasım 1985

OLSUN

Kara geçer bugnlerim nedense
Dnyamı karartan bırak yar olsun
Kimse arzuhalim sual eylemez
Varsın yüreğimde yanan nar olsun

Dostlar bu meclisten içeri girdik
Âşıklar indinde bir hayal kurduk
Gâh eğlendik gâh yorulduk boş durduk
Sazım tmez gayrı çalan tar olsun

Dert, sizlerin değil harcımdır benim
Bedenim rd ite bak tenim
Zamanım geldiyse Ya Rab al canım
Ben leyim kalan sağlar var olsun

Akar gözyaşlarım gayrı durmuyor
Dünya kapkaranlık devran sürmüyor
Yollar sarp kayalık geçit vermiyor
Param her bir dağda pare par'olsun

Gönül bir sıradır çabuk kınılır
Seven yalnız bir güzele vurulur
MAZLUMİ gönlüne kezzap sürülür
Varsın eller duysun ahzar olsun

22 Kasım 1985

BOŞA

Bu şiirin ilk iki dizesi Âşık İsmetî'ye aittir. Şiiri, Uğur Konservatuarda öğrenci iken Halk Müziği Bilgileri dersi hocası Nida Tüfekçi, ayak olarak vermiş, şiir bu şekilde ortaya çıkmıştır. Aynı zamanda şiir Vedat Akpınar ve Uğur Kaya tarafından bestelenmiş ve bu beste Grup Laçın ile Pınar Dilşeker tarafından okunmuştur.

“Söndürün şulesiz isli feneri
Günün karşısında yanması boşa”
Kötüler âlemi almış yürüyor
İyinin boş yere dönmesi boşa

insanlık harama baktı bakalı
Edep kalesini yıktı yıkalı
Peteğin suni'si çıktı çikalı
Arının çiçeğe konması boşa

Kullara ibrettir yerde karınca
Çağdaş oldu güya aya varınca
Âlem kirleniyor bunu görünce
Temizin yıkanıp yunması boşa

Zenginler fakiri yolduktan gayrı
Hırsız fırsatlayıp çaldıktan gayrı
MAZLUM bu dertleri aldıktan gayrı
Yaranın düzelip onması boşa

20 Aralık 1985

YALNIZIM*

Aşkın deryasında boğuldum gittim
Bilgeler olurum **dil**de yalnızım
 Şansıma baktırdım tükendim bittim
Belgeler olurum **fal**da yalnızım

Kaşların yay gibi gözlerin kömür
 Aşkı tadanlara yeter mi ömür
 Sevdanın türküsü sözlerin emir
Çalgılar olurum **tel**de yalnızım

Gördüm seni aklım şaştı del'oldum
 Düşünce aşkına yandım çöl oldum
 Kasırgalar koptu kırık dal oldum
Dalgalar olurum **sal**da yalnızım

Hasretlik çekerim ıstırap katma
 Sevdana yanarım uzağa atma
 Aşkın güneşini doğdurdun batma
Gölgeler olurum **çöl**de yalnızım.

Uğur dünya fani baki kalınmaz
 Aşk yoluna girdin geri gelinmez
 Sevdığım fidanım eşi bulunmaz
Gülgüler olurum **dal**da yalnızım

2 Nisan 1986

* Şiirin ayağı çift kafiyelidir.

CUMHURİYET DESTANI*

Çıkıp birden karaların içinden
Allarıyla Cumhuriyet kurdular
İstiklâle Türk milleti ant içti
Dilleriyle Cumhuriyet kurdular

Ulu önder bu millete nur oldu
Bir doğuya bir batıya soruldu
Samsun Sivas Erzurum'a varıldı
Yollarıyla Cumhuriyet kurdular

Bütün millet savaşmalı çare yok
Hani silah? Şu düşmanı vuran yok
Köyde kentte hiç kimsede para yok
Pullarıyla Cumhuriyet kurdular

Yüce millet cephelerde buluştu
Büyük emir her bir yana ulaştı
"Ya istiklal Ya ölüm!"dü, çalıştı
Hâllarıyla cumhuriyet kurdular

* Uğur Kaya, bu destanını İTÜ Türk Müziği Devlet Konservatuarı öğrencisi iken Hocası Nida Tüfekçi'nin sınıfta yaptığı Cumhuriyet konulu şiir yarışması dolayısıyla yazmıştır. Şiir, Nida Tüfekçi tarafından birinci ilân edilmiştir.

Azma hain düşman uluyup azma
 Bir gelin vurulmuş başında yazma
 Eller tüfek değil taşıyor kazma
 Belleriyle Cumhuriyet kurdular

Haçlı göz diyor bin yılı aşkın
 Kaçıyor düşmanlar hem de pek şaşkın
 Kan ile çağıladı Sakarya coşkunu
 Selleriyle Cumhuriyet kurdular

Bir emirle siperlerde buluşan
 Canla başla bu vatana çalışan
 Şan şerefle şehitliğe ulaşan
 Kullarıyla Cumhuriyet kurdular

Asırlardır düşman geldi haç ilen
 Şifa bulmaz yaraları açılan
 Cephelerde inanç ile geçilen
 Yıllarıyla Cumhuriyet kurdular

Savaşa dek ellerinde tutulan
 Canla başla bu savaşa katılan
 Yırtık-pırtık üzerinde yatılan
 Çullarıyla Cumhuriyet kurdular

Bu topraklar düşmanlara dar idi
 Düşmanlar ki kaçacak yer aradı
 Millet kazma kürek ile yürüdü
 Mallarıyla Cumhuriyet kurdular

Bütün yurttta Hak sesiyle gürleşen
 Şehitlerle destanlarda pırleşen
 Aynı inanç amaçlarla birleşen
 Elleriyle Cumhuriyet kurdular

Kara bulut bu vatana çökende
 Türk beynine hürriyeti ekende
 Hür bir vatan için eller dikende
 Gülleriyle Cumhuriyet kurdular

Tek bir fikir tek bir beyin olanlar
 Şehitlerle gazi olup kalanlar
 Hakk'a tapıp bu rüzgârla gelenler
 Yelleriyle Cumhuriyet kurdular

Göğsündeki iman ile yürüdü
 Yüce Allah bu vatani korudu
 Tek bir ağaç Cumhuriyet var idi
 Dallarıyla Cumhuriyet kurdular

Yunan Ege Denizi'ne döküldü
 İngilizler bu savaşta yıkıldı
 Fransızlar kızgın kumda yakıldı
 Çöllerile Cumhuriyet kurdular

Ulu önder Türklüğünün özüyle
 Bu millete verdi güven sözüyle
Mazlum der ki âşıklar da sazıyla
 Telleriyle Cumhuriyet kurdular

SİZLERE*

Sarısözen Âşık Veysel Pir Sultan
Diyarından el getirdim sizlere
Doğu-Batı Kuzey-Güney her ilden
Türküleri bol getirdim sizlere

Ruhsatî Ali izzet, Sefil Selim'den
Sazın sözün söylendiği ilimden
Âşıklar yatağı Sivas elimden
Uzun ince yol getirdim sizlere

Bahar gelir çiçek açar dal kokar
Koyunlar kuzular yaylaya çıkar
Kızılırmak yine pek deli akar
Sularından sel getirdim sizlere

* Uğur Kaya, bu şiirini, 15 Nisan 2005'te Ankara Devlet Resim ve Heykel Müzesi Konser salonunda vermiş olduğu konserde okumuştur.

Zara diyarından Köse Dağ'ından
Türlü çiçek kokan ballı yağından
Sevgi muhabbetli dostun bağından
Burcu burcu gül getirdim sizlere

Türkü söyle türkü dinle hep türkü
Üç kıtada söylesinler hep türkü
MAZLUMÎ'yem sizi ve Atatürk'ü
Selâmlayan kul getirdim sizlere

5 Nisan 2005

ATAYURTTA YESEVİ*

Dünya dolar boşalır insanlar nice gider
Dost olan candan olur, anlar gönüller eder

Hoca Ahmet Yesevi Türkistan'ı nur eder
Toprağına varanı kendisine yâr eder

İbrahim'dir atası Ayşe Hatun anası
Arslan Han'dır hocası Türkistan'dır hanesi

Gönüllere düşünce bir zerresi nurunun
Kışları bahar olur huzuruna varanın

Allah nakşı dokulu mübarek yapısında
Şemsettin Davut olur ol çile kapısında

İsmail Hakkı Toprak Hazret Şemsi Sivasi
Ata yurtta Yesevi kalpte silerler pası

Gösterdin bu günleri şükür olsun Allah'ım
MAZLUM kulun olurum ölsem de kalmaz ahım

11 KASIM 2007, Saat: 02.15

* Şiir, Kazakistan'ın eski adı Yesi olan Türkistan şehrinde yazılmıştır.

HÜZÜN KAPLADI

Yüzü yırtık boz bulanık dağları
Görünce içimi, hüzün kapladı
Türkü kokan Ata yurdum Sivas'a
Varınca içimi, hüzün kapladı

Deniz İstanbul'da, orman Bolu'da
Acı olur gurbet elin balı da
Coşkunlar'da verdiğimiz molada
Durunca içimi, hüzün kapladı

Bir vatandaş dedi "bura mı yerin?"
Oturdu yanıma oh serin serin
"Yolculuk nereye?" diye pek derin
Sorunca içimi, hüzün kapladı

İstanbul'a aldım gittim başımı
Gurbet sıla bırakmıyor peşimi
Hasretlikle çocuğumu eşimi
Sarıncı içimi, hüzün kapladı

MAZLUMÎ'nin İstanbul'dur geçimi
Dağa taş dökemiyom içimi
Kutu kutu balya balya göçümü
Derince içimi hüzün kapladı

6 Şubat 2009

İTÜ TMDK

Sesleriyle dünyaya ölmez eser bırakan
Türk Musikisi Devlet Konservatuarıdır
Geçmişten geleceğe uzanan sanat eli
Türk Musikisi Devlet Konservatuarıdır

İlim irfan doludur, sesli kültürdür özü
Atalardan mirastır bizlere sazı sözü
Sanat ile ışıyan öğrencilerin yüzü
Türk Musikisi Devlet Konservatuarıdır

Anadolu kokmakta hüznü sesli meşin
Huzura erişilir nefesinde bir neyin
İtri, Dede Efendi, Arel, Sarısözen'in
Türk Musikisi Devlet Konservatuarıdır

Kudüm ile davulla, şimdi yürekler coşar
Bağlama tambur ile kanun, ud, kemençe tar
Piyano, keman, flüt, viyola çello gitar
Türk Musikisi Devlet Konservatuarıdır

Maya, bozlak, diyarı uzun hava söylenen
Çargâh, segah, nihavent, hicaz neva söylenen
Ruha gıda denilen derde deva söylenen
Türk Musikisi Devlet Konservatuarıdır

Geçmişe köprü olup, geleceğe el veren
Şarkılarda sevgilinin ellerine gül veren
Türküsü çiçek gibi özü sözü bal veren
Türk Musikisi Devlet Konservatuarıdır

20 Ekim 2009

MEKTUP ŞİİRLER

ESERİ'DEN MAZLUMİYE ŞİİR**NE HALDEDİR UĞUR KAYA**

Bir dostumuz uzaklarda
Ne haldedir Uğur Kaya
Şimdi İstanbullu oldu
Ne haldedir Uğur Kaya

Sivas ellerinin varı
Sadık âşıkların yâri
Musikinin iftiharı
Ne haldedir Uğur Kaya

Çetin ayrılığı çeken
Nemeleri hasret kokan
Sözleri notaya döken
Ne haldedir Uğur Kaya

Türkülerin tadım dostu
Bu gönlümün nedim dostu
ESERÎ'nin kadım dostu
Ne haldedir Uğur Kaya

20 Kasım 2009

MAZLUMÎ'DEN ESERÎ'YE CEVAP

MECNUN GİBİ

Dostun uzaklarda gönlü Sivas'ta
Tozar mecnun gibi İstanbullarda
Sazından sözünden uzak değildir
Yazar mecnun gibi İstanbullarda

Memleketin soğuğunu özlüyor
Ah çektikçe yürekleri sızlıyor
Derdi derya gibi, dosttan gizliyor
Yüzer mecnun gibi İstanbullarda

Her yeni gün dertlere dert katarken
Anılar yok olur güneş batarken
Üsküdar'da tüm umutlar biterken
Bezer mecnun gibi İstanbullarda

Eseri şiirin Uğur Kaya'ya
Mutluluk vermiştir bayana baya
Karışır gün geçer haftalar aya
Dizer mecnun gibi İstanbullarda

Sivas eli türkülerin yatağı
Boğazdadır İstanbul'un çatığı
MAZLUMÎ'nin darmadağın otağı
Gezer, mecnun gibi İstanbullarda

21 Kasım 2009

EK ŞİİRLER

OSMANLI GİBİ

Bereket konvoyu Tuna Boyunda
Bir zaman, Atamız Osmanlı gibi
Doğudan batıya tüm Balkan'larda
Bir zaman, Atamız Osmanlı gibi

Zagrep ilk duraktı coştuk çağladık
Bosna'da çaresiz hep bir ağladık
Hak'kın Divanında eller bağladık
Bir zaman Atamız Osmanlı gibi

Sofralar kurarız il saya saya
Karadağ'da hayran olduk doğaya
Başımızı koyduk yıldıza aya
Bir zaman Atamız Osmanlı gibi.

Mostar gibi köprü olduk bir olduk
Yanan yüreklere soğuk kar olduk
Arnavutluk diyarında var olduk
Bir zaman, Atamız Osmanlı gibi

Kosova'da Prizren'de camisi
Bereketli olur Konvoy gemisi
Bakışlara umut olur hamisi
Bir zaman, Atamız Osmanlı gibi

Vardar ovasının havası suyu
Kahvesi lezzetli kırmızı çayı
Ülkesi şehiri kasaba köyü

Bir zaman, Atamız Osmanlı gibi

İskeçe inanlı masum duruyor
Rodop Dağlarında Hûzün vuruyor
Öksüz kalan çocukları sarıyor
Bir zaman, Atamız Osmanlı gibi

Her gün dua ile yola çıkarız
Balkanlara içli içli bakarız
Hüzünlenme Tuna bir gün akarız
Bir zaman, Atamız Osmanlı gibi.

Bulgaristan/Silistre,
06 Ağustos 2013

AH! İSTANBUL SEN NE KADAR GÜZELSİN

Yedi tepe cennet olmuş bağında,
Altın ren
gi güneş batar dağında,
İnciler var bir solunda sağında
Ah! İstanbul sen ne kadar güzelsin,
Bilmez misin benim için özelsin

Yakamozdur denizde ay ışığı
Dalgalarda sandal olur beşiği
Sevdalara yelken açar âşığı
Ah! İstanbul sen ne kadar güzelsin
Bilmez misin benim için özelsin

Üsküdar'la Beşiktaş'ın arası
Deniz içi Kız Kulesi burası
Sevda kokan sözün gelir sırası
Ah! İstanbul sen ne kadar güzelsin
Bilmez misin benim için özelsin

04 KASIM 2013

EĞİN

Eğinin yolları bir yokuş yoldur
 Suları soğuktur dutları boldur
 Apçaa köyünün tepesi yeldir
 Bir garip şenlendi bu yıl Eğin'im
 Hüzüne boğuldun ayıl Eğin'im

Fıratım süzülür ağ gelin gibi
 Çok canlar almıştır görünmez dibi
 Paraşüt yamaçta açılmaz ipi
 Bir garip şenlendi bu yıl Eğin'im
 Hüzüne boğuldun ayıl Eğin'im

Hostada bademler çok tatlı tadar
 Eğinde evliya enbiya yatar
 Klarnet havası acıyla öter
 Bir garip şenlendi bu yıl Eğin'im
 Hüzüne boğuldun ayıl Eğin'im

Eğin bahçeleri cennetin bağı,
 Her sabah gördüğü gümanın dağı,
 Ecelin pençesi ölümün ağı,
 Bir garip şenlendi bu yıl Eğin'im
 Hüzüne boğuldun ayıl Eğin'im

Halaya kol kalkmaz, tefler çalınmaz,
 Meşenin tepesi, nerde bilinmez,
 Haberler geliyor, çare bulunmaz,
 Bir garip şenlendi bu yıl Eğin'im
 Hüzüne boğuldun ayıl Eğin'im

Kadı sofrasında yemek kurulur,
 Önündeki soğuk suda durulur,
 İki gündür acılarla burulur,
 Bir garip şenlendi bu yıl Eğin'im
 Hüzüne boğuldun ayıl Eğin'im

Olgunöz hocamız elini verdi,
 Uftud Ukm'ye gülünü verdi,
 Apçaa ağıtı çalını verdi,
 Bir garip şenlendi bu yıl Eğin'im
 Hüzüne boğuldun ayıl Eğin'im

Kemaliye derler, adına senin,
 Doymadık suların, tadına senin,
 Bilmem gelirmiyiz, yadına senin,
 Bir garip şenlendi bu yıl Eğin'im
 Hüzüne boğuldun ayıl Eğin'im

Muradımı alamadım can Eğin,
 Sazlarımı çalamadım can Eğin
 Yollarında ölemedim can Eğin
 Bir garip şenlendi bu yıl Eğin'im
 Hüzüne boğuldun ayıl Eğin'im

Eğin, 21 Temmuz 2015

ŞİMDİ HER ŞEY SİL BAŞTAN

Hafta geçti ay geçti sukut ettik oturduk
Boşa gitti emekler şimdi her şey sil baştan
Ekmek için kalp kırdın ölmezsin iki günde
Hastaneler dolacak şimdi her şey sil baştan

Düşersin ellerine bulamazsın yer bile
Kul hakkını yemişsin sen Allah'tan af dile
Bir odaya koyarlar muhtaç olursun ele
Oldu mu yakıştı mı şimdi her şey sil baştan

Bilinmez bir beladır devası yoktur bunun
Yazık bunca insana yazık biraz utanın
Belli ki yoktur senin hastanede yatanın
Yere düştü insanlık şimdi her şey sil baştan

Allah'ım güç kuvvet ver şifa bulsun insanlar
Doğudan en batıya aşı olsun insanlar
Yalvarırım ne olur evde kalsın insanlar
Dualara sığındım şimdi her şey sil baştan

11 Nisan 2020

NE DERSİN

Yarının dünüyse dünün yarını
Yaşadığın sen bugüne ne dersin
Dünyaya gelipte yol bulamayan
Doğruya varmayan yöne ne dersin

Kâinatta zerre döner cem eyler
Yıllar geçer hayat seni dem eyler
İyiler duada şerler kem eyler
Yapraklar üstünde tene ne dersin

Helalinden kazan malın mülkünü
Aklın yetmez ise verme telkini
Gel kirletme damarında al kanı
Yarın hesap olur O'na ne dersin

Derdini söyleyen dermanın bulur
Dünyada olanlar dünyada kalır
Lisanın söz söyler her şeyi bilir
Yaşayıp dirilen cana ne dersin

Gafletten uyanan bir ben mi varım
Gün geçtikçe dinmez artar efkârım
İçten içe ağlar duyulmaz zarım
Umursayacaksan bana ne dersin

Baharlarda toprak ana gül olur
Arılar çabalar kovan bal olur
Her bir taraf neşelenir gel olur
Aklın alır ise buna ne dersin

MAZLUMİyem sesim duyulmaz ise
Bedenim ruhumda ayılmaz ise
Bu canım sevilip sayılmaz ise
Sır olup kaybolan sona ne dersin

30 Ocak 2021

GÖRDÜNÜZ MÜ GÖNÜLLERE GİRENİ

Kurda kuşa sordum cevap vermedi
Gördünüz mü gönüllere gireni
"Toprak ana" dedim bana bir ses ver
Gördünüz mü gönüllere gireni

Yemyeşil çimenler dağlar ovalar
Güçlü olan güçsüzleri kovalar
Konup göçen terkedilmiş yuvalar
Gördünüz mü gönüllere gireni

Ayları yılları sorun her güne
Bugünü farklıdır benzemez düne
Bulduysan hele de atma içine
Gördünüz mü gönüllere gireni

Dost var mıdır nerde eyin bir hele
Diken can yaksada yakışır güle
Acıyı bal eyler değildir çile

Gördünüz mü gönüllere gireni

Nefse yenik düşme mücadele et
Allah yolu birdir kesindir ve net
Bulmazsan içinde kopar bir afet
Gördünüz mü gönüllere gireni

Mazlum durma sesin duyur her yere
Tabiatta vardır derdine çare
Dağlar, taşlar, ağaç , yaprak ve dere
Gördünüz mü gönüllere gireni

31 01 2021

KUTUBÎ (TEVFİK KENEŞ)'TEN MAZLUMÎ'YE

SELÂM

Çırak gitti üstad geldi
Dostlarının yüzü güldü
Her daim kendini bildi
Uğur cana selam olsun

Hasret dolu gönül taşı
Özlemedin mi Sivas'ı
Türkülerin ağ babası
Uğur cana selam olsun

Türkülere göz attın mı
Hataları düzelttin mi
Yanlışları not ettin mi
Uğur cana selam olsun

KUTUBÎ der hay maşallah
Dara düşürmesin Allah
Görüşeceğiz inşallah
Uğur cana selam olsun

06 02 2021

**MAZLUMÎ (UĞUR KAYA)'NIN KUTUBÎ'YE
CEVABI**

Çırak oldum yollar aştım
Doğru düzgün çok çalıştım
Zar zor hedefe ulaştım
Kutubî'ye selam olsun

Memlekete hasret kaldım
Türküler notaya aldım
En güzel ses seni buldum
Kutubî'ye selam olsun

Tevfik Keneş abim varım
Sivas'lılık iftiharım
Uğur müzik söz yazarım
Kutubî'ye selam olsun

Türkülere bir bir baktım
Hatasını bulamadım
Sana haber salamadım
Kutubî'ye selam olsun

07 02 2021

SEVGİDİR AŞKTIR

Yıllar boyu çile çeken bülbülü
Güle kavuşturan sevgidir aşktır
Kuruyup çürüyen yeşil yaprağı
Dala kavuşturan sevgidir aşktır

Allah hiç bırakmaz darda kulunu
Kul sabırla bulur elbet yolunu
Rüzgâra kaptırsa sağla solunu
Yele kavuşturan sevgidir aşktır

İnce ince eler iken ununu
Hiç kimse bilemez kendi sonunu
Leyla'sın ararken âşık Mecnun'u
Çöle kavuşturan sevgidir aşktır

Beyninde aklında olursa ağrı
Mutlaka bulunur bir eğri, büğrü
Bu yalan dünyada Allah'a doğru
Yola kavuşturan sevgidir aşktır

Yoksul insan bulamazsa aşını
Hiddetlenir sıkır elbet dişini
Usul usul dökülen göz yaşını
Sele kavuşturan sevgidir aşktır

Mevla'm n'eyler ise güzel eyleten
Gariplerin gözyaşına ağlatan
Gönüle işleyen sözler söyleten
Dile kavuşturan sevgidir aşktır

Aşk şerbeti sevda ile içilmiş
Uğruna engelli yollar geçilmiş
Hasret ile yar yar diye açılmış
Kola kavuşturan sevgidir aşktır

Sevgi ile gel sen yıka özünü
Bozmayasın, ikrarını sözünü
Mazlumi'nin figan eden sazını
Tele kavuşturan sevgidir aşktır

14 ŞUBAT 2021- İstanbul

ÂŞIK HALİL TOPÇU

KAYA ÇİÇEKLERİ*

Kültür deryasında çekilen küreK
 Kaya Çiçekleri sevdalı yüreK
 Kerem-i Mevlâ'nın takdiri gereK
 Kayalarda dahi verir övereK

* Kitabımız için bu güzel şiiri yazan, gönlümde müstesna bir yeri bulunan, çok sevdiğim halk şairi Zaralı Halil Topçu'ya şükranlarımı arz ediyorum. Şiirin teknik yönden üç özelliği vardır: 1. İstiklâl Marşı'nda olduğu gibi *dörtleme*, 2. *Akrostiş*, 3. *Baş ve son kafiye*. (D.K.)

Ayşe Benek, Doğan, can Uğur KayA
 Adınız nam salsın güneşe ayA
 Atfeder lutfunuz edeple hayA
 Ab-ı hayat değsin böyle bir soyA

Yazdınız bir ömür dillere kolaY
 Yorgun geçen günler yıllara kolaY
 Yürekteki sevda ellere kolaY
 Yanan külü sermek yerlere kolaY

Akıp giden yıllar şahit zamanA
 Aşkın yolu maruz sise dumanA
 Âşık meyledince yüce Rahman'A
 Ah çekerse dağlar gelir imanA

Çar-naçar bu âlem emrine muhtaÇ
 Çayır çimen olur her karşı yamaÇ
 Çiçekler kayanın başında bir taÇ
 Çeşit çeşit derde oldular ilaÇ

İlmin kaidesi her dem ileri
 İnsanlığa rehber Adam'den beri
 İlim ile amel Mevlâ'nın emri
 İfade edeyim alın haberi

Çeşme etekleri olur mu kıraÇ
 Çevreni seyredip gözünü bir aÇ
 Çürük beyinlere n'eylesin MiraÇ
 Çağırdı habib'i eyledi sert aÇ

Evlâdın akraban gurbet ellerdE
 Elvan elvan açar gonca güllerdE
 Edepli haliniz destan dillerdE

Eminim ününüz yaşar illerdeE

**Kâinata meftun bendeki meraK
Koy ver nefsi Hakk'ın emrine biraK
Kapınızda olsam bir ömür çıraK
Kadir Mevlâ'm sizden etmesin ıraK**

**Lale sümbül açsın bağınız al aL
Lakin aşk bağınız görmesin zevaL
Leyla değil miydi Mecnun'a hayaL
Lâhut-i âlemde bulunuz mahaL**

**El açmışım çiçekleri verenE
Emrine can kurban lâyük görenE
Ezelden beridir süstür evrenE
Esir oldum bu bağları derenE**

**Renk renk açar tane tane sayılıR
Rüzgâr eser kokuları yayılıR
Rüyalarda gören bile bayılıR
Ruhlar elbet gıda alır ayılıR**

**İnledikçe çağlar gözümün seli
İçim kan ağlıyor del'oldum deli
İmdadıma yetiş Yâ Hızır Veli
İrşad eyle gel bu Âşık Halil'i**

Sivas, 12 Şubat 2010